

திருவருட்பாத் திரட்டு

கொழும்பு விவேகானந்த சபை
வெளியீடு

1960

திருவருட்பாத் திரட்டு

— : 0 : —

கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரால் நடாத்தப்பெறும்

அகில இலங்கைச் சைவ சமய பாடல் பரீக்ஷைக்குரியது.

அரசாங்க S. S. C. பரீக்ஷைக்குரிய தேவார
திருவாசகப் பாடல்களைக் கொண்டது.

இஃது

ஷை சபையின் அங்கத்தவர் சிலரால் தொகுக்கப்பட்டு
அவர்கள் எழுதியுதவிய விளக்கக் குறிப்பு
முதலியவற்றோடு சபையாரால்
பிரசுரிக்கப்பட்டது.

நான்காம் தொகுதி

(எட்டாம் பதிப்பு)

1960

உரிமை பெற்றது]

[விலை சுதம் 75

பதிப்புரை

கடந்த இருபத்தெட்டு ஆண்டுகளாக இச்சபையாரால் ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பெற்றுவரும் அகில இலங்கைச் சைவ சமய பாடப் பரீக்ஷைக்குரிய பாடத்திட்டத்தில் முக்கியமானவை சைவத் திருமுறைகள். சிறுவர்களுக்குப் பாடமாகத் திருமுறைகளில் வரும் பாடல்களைத்தையும் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமற்றதும் இயலாததுமாகையால் அவற்றிலிருந்து சிலவற்றை மாத்திரம் தெரிந்து குறிப்பிடவேண்டியதாயிற்று. இவ்வாறு தெரியப்பட்ட பாக்களின் தொகுதியே திருவருட்பாத் திரட்டு என்னும் இச்சிறு நூல்.

இதன் முதற்பதிப்பு, சுமார் இருபத்துநான்கு ஆண்டுகட்கு முன் வெளியிடப்பட்டது. ஒரே பாடற்றொகுதி நீண்டகாலத்துக்கு ஒரு பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக அமைந்திருத்தல் உசிதமற்றதாகையால் இடையே இரண்டு தடவை புதியனவாகப் பாடல்கள் தெரிந்து தொகுக்கப்பட்டன. இதே காரணத்தால் இப்பொழுது ஒரு புதிய (நான்காம்) தொகுதி வெளிவருகிறது.

இதில் வரும் பாடல்களைத் திரட்டிக் குறிப்பு முதலியவை எழுதி உதவிய சபை அங்கத்தினருக்குச் சபையாரின் நன்றி உரியதாகும். இந்நூலினை மேற்பார்வை பார்த்து உரை விளக்கங்களையும் குறிப்புக்களையும் செப்பணிட்டு உதவிய அன்பர் வித்துவான் கி. வா. ஜகந்நாதையர் அவர்களுக்குச் சபையாரின் நன்றி என்றென்றும் உரியது.

இத்தொகுதியின் அமைப்புப்பற்றிச் 'சில வார்த்தைகள் அவசியமாகின்றன.

வித்தியாசாலிகளில் சைவசமய பாடம் கற்பித்தற்கு ஏற்ற நூல் இல்லாத குறையை இத்தொகுதி ஓரளவு நிவர்த்தி செய்யும் என நம்புகிறோம்.

நான்காம் வகுப்பு முதல் S. S. C. வகுப்பு வரை உபயோகிக்கக் கூடியவாறு இது அமைக்கப்பட்டுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது.

ஆரம்ப பிரிவு : 1-ம் பாகம்—4-ம் வகுப்பு

ஆரம்ப பிரிவு : 2-ம் பாகம்—5-ம் வகுப்பு

கீழ்ப் பிரிவு : 1-ம் பாகம்—6-ம் வகுப்பு

கீழ்ப் பிரிவு : 2-ம் பாகம்—7-ம் வகுப்பு

ஸ்டான்லாட் பிரிண்டர்ஸ் லிமிட்டெட்,
196, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு-11.

(ii)

மத்திய பிரிவு : J. S. C. வகுப்பு
மேற் பிரிவு : S. S. C. வகுப்பு

ஆரம்ப பிரிவிற்கு பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவரில் 4-ம் வகுப்பினர் 1-ம் பாகத்தில் வரும் பாடல்களை மாதிரி அறிந்திருத்தல் போதுமானது. ஆனால் 5-ம் வகுப்பினர், முந்திய வருஷத்தில் (4-ம் வகுப்பில்) படித்த 1-ம் பாகப் பாடல்களுடன் 2-ம் பாகப் பாடல்களையும் அறிந்திருப்பர் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இவ்வாறே கீழ்ப் பிரிவு வகுப்புகளில், 6-ம் வகுப்பினர் 1-ம் பாகத்தையும், 7-ம் வகுப்பினர் 1-ம், 2-ம் பாகங்களையும் அறிந்திருப்பர் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

இந் நூலில் மத்திய, மேற் பிரிவுகளுக்கெனக் குறித்திருக்கும் பாடல்கள், அரசாங்க S. S. C. பரீட்சைக்குரிய சைவசமய பாடத் திட்டத்திலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு வருஷத்தில் (விடுமுறை நாட்களை நீக்கி) 24 வாரங்களுக்குக் குறையாது வகுப்புகள் நடந்த பின்னரே பரீட்சை நடத்தப் பெறுமாயினால், வாரத்திற்கு ஒரு பாடல் வீதம் வகுப்பில் கற்பிக்கக் கூடியதாக ஒவ்வொரு பிரிவுக்குமுரிய பாடல்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சபையாரின் பரீட்சைக்குரிய பாடத் திட்டம் வித்தியாசாலகளின் வேலைத்திட்டத்துடன் ஒன்றாக அமைந்திருக்கவேண்டுமென்பதே சபையாரின் நோக்கம்.

மாணக்கர் தங்களுக்கேற்பப் படிப்பதற்கும் மனனஞ் செய்வதற்கும் இலகுவானவையாயும், சிவசாதனங்களின் மாண்பைத் தெரிவிப்பனவாயும், சமயாசாரியர்களின் சரித்திரங்களின் பிரதான நிகழ்ச்சிகளோடு சம்பந்தப்பட்டவையாயும் உள்ள திருப்பாடல்களே பெரும்பாலும் தெரியப்பட்டுள்ளன.

“அரியகற்றுசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா, லின்மையரிதே வெளிநு” ஆதலின் இப்பதில் ஏற்பட்ட குறைகள், பிழைகள் இருப்பின் அன்பர்கள் அவற்றை எமக்குத் தயை கூர்ந்து தெரிவிக்குமாறு வேண்டுகின்றோம்.

“மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மேல்லாம்.”

கொழும்பு

விவேகானந்த சபையார்

25—60

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருட்பாத் திரட்டு

ஆரம்ப பிரிவு
1-ஆம் பாகம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்
திருவலிவலம் பண்-வியாழக்குறிஞ்சி

பிடியத னுருவுமை கொள்ளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதுடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

குறிப்பு.—பிடியதன் உரு உமை கொள்-பெண் யானை யினது உருவத்தை உமாதேவி கொள்ள. கரியது வடி(வு) கொ(ண்)டு-சிவபெருமான் ஆண்யானையினது உருவத்தைக் கொண்டு. தனது அடி வழிபடும் அவர் இடர் கடிகணபதி-தம் திருப்பாதங்களை வழிபடும் அடியாரது துன்பங்களை நீக்குகின்ற வராகிய விநாயகக் கடவுள். பயில்—வாழ்கின்ற. இறை-சிவ பெருமான்.

1

திருப்பராயத்துறை பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி

நீறு சேர்வதொர் மேனியர் தேரிழை
கூறு சேர்வதொர் கோலமாய்ப்
பாறு சேர்தலைக் கையர் பராயத்துறை
ஆறு சேர்ச்சடை அண்ணலே.

குறிப்பு.—தேரிழை-நுட்பமான தொழிற் சிறப்பைப்பெற்ற ஆபரணத்தையுடைய உமாதேவியார். கூறு-இடப் பாகம். பாறு-பருந்து, தலை-கபாலம்.

2

திருநெய்த்தானம்

பண்-நட்டபாடை

மையாடிய கண்டன்மலை மகன்பாகம் துடையான்
கையாடிய கேடில்கரி யுரிமுடிய வொருவன்
செய்யாடிய குவளைமலர் நயனத்தவ னோடும்
தெய்யாடிய பெருமானிடம் தெய்த்தான மென்றே.

குறிப்பு :— மையாடியகண்டன் - நீலநிறம் பொருந்திய
மிடற்றை உடையவராகிய சிவபெருமான். கையாடிய-துதிக்கை
தூங்குகின்ற. கரி - யானை. உரி - தோல். செய்யாடிய-வயலிலே
உண்டான. நயனம்-கண். தெய்யாடிய-பஞ்சு கௌவியத்தில்
ஒன்றுகிய தெய்யிலாடிய. 3

திரு ஆலவாய்

பண்-காந்தாரம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி ளுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவாலவாயான் றிருநீறே.

குறிப்பு :—மந்திரம்-நினைப்பவரைக் காப்பது. வானவர் -
தேவர். சுந்தரம்-அழகு. தந்திரம்-முத்திக்கு உபாயம். சமயத்
தில் உள்ளது - ஏற்ற தருணத்தில் உதவியாயுள்ளது. துவர்-
பவளம். திருவாலவாய் - மதுரை. முன்னொரு காலத்து வம்ச
சேகர பாண்டியன் நகரத்தை உண்டாக்கும் பொருட்டு எல்லை
காட்டி யருளும்படி சோமசுந்தரக் கடவுளை வேண்டுகல் செய்
தான். அவர் தாம் அணிந்திருந்த பாம்பொன்றினால் எல்லை
காட்டியருளிய காரணத்தினால் திருவாலவாய் என்னும் நாமம்
பொருந்திற்று.

பதிக வரவாறு :— இப்பதிகம் பாண்டியனுடைய வெப்பு
நோயைத் தீர்த்தற்பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
நாயனாரைப் பாடப்பெற்றது.

பொது

பண்-கௌசிகம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ராவினம்
வீழ்க தண்புனல் லேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க நீயதெல் லாமரன் நாமமே
துழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

குறிப்பு :—ஆன் இனம்-பசுக்கூட்டம். புனல்-மழை. தீய
தெல்லாம் ஆழ்க-தீய நெறிகளெல்லாம் அமிழ்ந்துபோக. தீர்க-
நீங்குக.

பதிக வரலாறு :—திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்
பாண்டியனுடைய வெப்பு நோயை நீக்கியபின் அவருடன்
வாதஞ்செய்ய எண்ணிய சமணர்கள், “எங்கள் எங்கள் சமய
உண்மையை” ஏட்டில் எழுதி ஒடுகின்ற வைகை யாற்றிலே
இடுவோம். நீரை எதிர்த்துச் செல்லுகிற ஏடே மெய்ப்
பொருளுடையது” என்று கூறினர். அதற்கு நாயனார் சம்மதித்
தார். சமணர்கள் எழுதிவிட்ட ஏடு ஆற்றுடன் ஓடிக் கடலை
அடைந்தது. நாயனார் சைவசமயத்துண்மைப் பொருளை விளக்
கும் உபதேச மொழியாகிய “வாழ்க அந்தணர்” என்னுந்
திருப்பாசுரத்தைப் பாடி ஏட்டில் எழுதி அத்திருவேட்டைத்
தாமே வைகை நதியில் இட்டார். அது எதிரேறிச் சென்றது.
“வேந்தனுமோங்குக” என்று பாடியருளினமையால் கூன்
பாண்டியனுடைய கூனும் நிமிர்ந்தது. 5

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

திருவங்கமாலை

பண் - சாதாரி

தலையே நீவணங்காய்—தலை
மாலை தலைக்கணித்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவளைத்
தலையே நீவணங்காய்.

குறிப்பு :—அங்கம் - அவயவம். அவயவம் ஒவ்வொன்றை
யும் விளித்துப் பாடிய பாடல்களின் தொகுதியாதலின் இது

திருவங்கமாலையெனப்பட்டது. தலை மலை - பிரம விட்டுணுக்
களுடைய கபாலங்களால் ஆக்கப்பட்ட மலை. பலி-பிச்சை. 6

கண்காள் காண்மின்களோ—கடல்
தஞ்சுண்ட கண்டன் றன்னை
எண்டோள் வீசிநின் குடும் பிரான்றனைக்
கண்காள் காண்மின்களோ.

குறிப்பு:—கண்டம்-கழுத்து. எண்டோள்-எட்டுத் தோள். 7

நெஞ்சே நிநினையாய்—நிமிர்
புன்சடை நிர்மலனை
மஞ்சா டும்மலை மங்கை மனுளனை
நெஞ்சே நிநினையாய்.

குறிப்பு:—நிர்மலன் - மலமில்லாதவன். மஞ்ச - முகில்.
மலை மங்கை - இமயமலையரசன் புத்திரியாகிய உமாதேவியார்.
மனுளன் - நாயகன். 8

திருமறைக்காடு

திருக்குறுந்தொகை

பண்ணி நேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னுர்வெஞ் செய்மறைக் காடரோ
கண்ணி னுளுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினோ.

குறிப்பு:—பண்ணின் நேர்மொழியான் - இசைப்பாட்டுப்
போன்ற சொற்களையுடைய உமாதேவி. பங்கர் - பக்கத்திலே
யுள்ளவர். மண்ணினார்-உலகத்திலே உள்ளவர்கள். மறைக்
காடு - வேதாரணியம். திண்ணம் - மெய்ம்மை (நிச்சயம்).

பதிக வரலாறு:—திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் திருஞான
சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் வேதாரணியத்தை அடைந்து
திருக்கோயிலை வலம் வந்து வேதங்களாலே அருச்சித்துத்
திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட கதவின்முன் வந்து நின்று அக்கதவு

திறக்கப்படாமையை அறிந்தார்கள். அப்பொழுது திருஞான
சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருநாவுக்கரசு நாயனாரைப் பார்த்து,
“அப்பரே! இக்கதவு திறக்கும் பொருட்டுப் பதிகம் பாடும்” என்
றார். உடனே திருநாவுக்கரசு நாயனார், “பண்ணினேர் மொழி”
என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடத் திருக்கதவு திறந்தது. 9

மாசில் வீணையும் மலை மதியமும்
விசு தென்றலும் விங்கின வேனிலும்
முக வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
சசன் எந்தை இணையடி நீழலே.

குறிப்பு:— வண்டுஅறை-வண்டு ஒலிக்கின்ற. இணையடி-
இரண்டு திருப்பாதங்கள்.

பதிக வரலாறு:—பல்லவராசனின் கட்டளைப்படி சமணர்
கள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை நீற்றறையில் அடைத்து வைத்
திருக்க அவர் பரமசிவனுடைய திருவடி நீழலைத் தலைக்
கொண்டு “மாசில் வீணையும்” என்னும் தேவாரத் திருப்பதிகத்
தைப் பாடியருளினார். நாயனார் சிவபெருமானுடைய திருவடி
நீழலாகப் பாவித்த நீற்றறை வீணாகானமும், சந்திரனும், தென்ற
லும், இளவேனிலும், பொய்கையும் போலக் குளிர்ந்தது. 10

விறகில் தீயினன் பாலிற் படுநெய்ப்போல்
மறைய நின்றனான் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினுல்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே.

குறிப்பு:— பாலிற்படுநெய்-பாலில் உண்டாகும் நெய்.
உறவு-(கடவுளுடன்) ஐக்கியப்படுதல். உணர்வு-அறிவு. 11

கோயில்

திருக்குறுந்தொகை

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற நம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை

என்னன் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே.

குறிப்பு:—பாலிக்கும்-பெருகும். பொன்-திரவியம். ஆலிக்
கும்-பரக்கும் (ஆனந்திக்கும்). இன்னம்-இனியும். 12

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

திருவெண்ணைய் நல்லூர்

பண்-இந்தனம்

பித்தாபிறை துடிபெரு மானையரு ளானா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணையர் நல்லூரரு
அத்தாஉனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.[ஓறையுள்

குறிப்பு:—அருளாளா-அருள் உடையவரே. எத்தால்-எ
வகையாலும். அத்தா-தந்தையே. அல்லேன் எனலாமே
அடிமையல்லேன் என்று கூறலாமோ.

பதிக வரலாறு:—சிவபெருமான் திருக்கைலாயத்திலே
சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு அருளிச் செய்தபடி அவருடைய
கலியாண காலத்திலே கிழப்பிராமணராய் எழுந்தருளி, “நீ
எனக்கு அடிமை” எனக்கூறி வாதித்துத் திருவெண்ணைய்
நல்லூர்ச் சபையில் மூல ஓலை கொண்டு தாபித்துத் தடுத்தாட்
கொண்டு திருவருட்டுறையில். உமாதேவியாரோடும் இடப
வாகனத்திற் காட்சி கொடுத்து, “நீ நம் மேல் தமிழ் பாடு”
என்று அருளினார். அப்பொழுது நாயனார், “அடியேன் தேவ
ரீரைப்பற்றி ஒன்றும் அறியேன்; எவ்வாறு பாடுவேன்?” என்றார்.
அதற்குச் சிவபெருமான், முன்னே நீ எம்மைப் பித்தனென்று
கூறினாய்; ஆகையாற் பித்தனென்றே பாடு” என்றார். நாயனார்,
“பித்தா பிறைகுடி” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடித்
துதித்து வணங்கினார். இதுவே சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் முதன்
முதற் பாடிய தேவாரம். 13

திருமழபாடி

பண்-நட்டராகம்

பொன்னூர் மேனியனே புலித் தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னூர் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை யணிந்த
மன்னே மாமணியே மழ பாடியுள் மாணிக்கமே [வனே
அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனோ.

குறிப்பு:—பொன் ஆர் மேனியன் -பொன்போன்ற திரு
மேனியை உடையவர். அரைக்கு அசைத்து - அரையிலே கட்டி.
மன்னே - தலைவரே.

பதிக வரலாறு:— சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவாலம்
பொழில் என்னும் சிவஸ்தலத்தில் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து இரவு
தித்திரை செய்தார். சுவாமி அவருக்குக் கனவிற்கேன்றி,
“மழபாடிக்கு வருவதற்கு மறந்தாயோ?” என்று சொல்லி
யருளினார். நாயனார் மழபாடிக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம்
செய்து, “பொன்னூர் மேனியனே” என்னுந் திருப்பதிகம்
பாடினார். பாட்டின் இறுதிதோறும், “மழபாடியுள் மாணிக்க
மே.....உன்னை யல்லால் இனி யாரை நினைக்கேன்” என்று
பாடியிருத்தல் நோக்கத் தக்கது.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்

திருச்சாழல்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்(கு)அரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோதும் காணேடி
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்(டு)என்னை
சசன் அவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்புஆனான் சாழலோ.

குறிப்பு:—பூண்பது-அணிவது. பொங்கு-சீறும். அரவம்-
பாம்பு. மறை-வேதம்; இரகசியம். காணேடி-பெண்ணே காண்
பாயாக. சாழல்-கைகொட்டி விளையாடுதல். 15

அச்சோப் பதிகம்

முத்திநெறி அறியாத ழர்க்கொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழுவனைகள் பாறும்வண்ணம்

சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவம்ஆக்கி எனை ஆண்ட
அத்தன் எனக்(கு) அருளியவா(று) ஆர்பெறுவார் அச்சோ
[வே.

குறிப்பு :—நெறி-மார்க்கம், வழி. மூர்க்கர்-அறிவில்லாதவர்.
பாறும்வண்ணம்-அழியும் வண்ணம். சித்தமலம்-மனத்திலுள்ள
மலம். அத்தன்-ஐயன். 16

திருமுலர்

திருமத்திரம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தி விரிம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நத்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுதின் றேனோ.

குறிப்பு :— இந்து-சந்திரன். எயிறு-பல். நத்தி-சிவபெரு
மான். ஞானக்கொழுந்து-அறிவுச் சுடர். புந்தி-மனம் (இதயம்)
17

நக்கீரர்

திருமுருகாற்றுப்படை

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வாணோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

குறிப்பு :— கோலப்பா - (கோலத்தை) அழகையுடைய
ஐயனே. வேலப்பா - வேலையுடைய ஐயனே. கொடியவினை -
பிரார்ப்த, சஞ்சித, ஆகாமிய வினைகள். செந்தி வாழ்வே -
திருச்செந்தூரில் வீற்றிருப்பவரே. 18

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே—ஒருகைமுகன்

தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

குறிப்பு :—முதல்வனே-தலைவனே. மாயோன்-திருமால்.
ஒருகைமுகன்-விநாயகர் (யானை முகத்தை யுடையவன்).
தண்டை-காலணி.

திருமுருகாற்றுப்படை :— இது நக்கீரரால் பாடப்பட்டது.
செல்வம்பெற வேண்டியவனுக்குச் செல்வம்பெற்ற ஒருவன்
செல்வனைப் புகழ்ந்து கூறியதுபோல, அருள்பெற்ற நக்கீரர்
அருள்பெற விரும்பும் ஒருவனுக்குக் கூறியதாகப் பாடப்பட்டது.
ஆறு படை வீடுகளாவன : 1. திருப்பரங்குன்றம், 2. திருவா
வினன்குடி (பழனி), 3. திருச்செந்தூர், 4. திருவேரகம்,
5. பழமுதிர்சோலை, 6. குன்றுதோருடல். 19

சேக்கிழார்

பெரிய புராணம்

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லானிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாய்.

குறிப்பு :—நிலவு-சந்திரன். வேணி-சடாமுடி. அலகில்
சோதியன்-அளவுபடாத ஒளிப்பிழம்பாகியவன். 20

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

கதிர்காமம்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

குறிப்பு :—எனையாள்-என்னை ஆட்கொள்ளுகின்ற. திரமான-
நிலையான. குறமாதா - வள்ளிநாயகி. கறையானை - உரல்
போன்ற காலையுடைய யானையின் முகத்தை யுடைய விநாயகப்
பெருமான். 21

ஆரம்ப பிரிவு

2-ஆம் பாகம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

திருப்பிரமபுரம்

பண் - நட்பாடை

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தாவெண்மதிதடி
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசின் உள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனை நாட்பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடுடையரிர மாபுரமேவிய பெம்மா விவனன்றே.

குறிப்பு:—தோடு-காதணி. விடை-தரும ரூபமாகிய இடபம்.
மதி - சந்திரன். உள்ளங்கவர்கள்வன் - மனத்தைத் தன் வயப்
படுத்திக்கொண்டவர். அளவிறந்த அன்பினால் அவ்வாறு கூறி
னார். காடுடைய சுடலைப்பொடி - சர்வசங்கார மயானத்திற் பிரம
விஷ்ணுக்கள் வெந்த நீறு. ஏடுடைய மலரான் - இதழ்களை
யுடைய தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவராகிய பிரமதேவர். முனை
நான் - முன்னொருகாலத்து. பீடு - பெருமை. பிரமபுரம் - சீர்காழி
(பிரமதேவர் வழிபட்ட தலம்.)

பதிக வரலாறு:—சீர்காழியிலே சிவபாத இருதயர் என்ற
பிராமணர் பகவதி என்ற பெண்மணியை மணந்து இல்லறம்
நடத்திவந்தார். அவர்கள் செய்த தவப்பெருமையினால் ஓர்
ஆண் குழந்தையைப் பெற்றனர். இக்குழந்தையே தேவாரத்
திருமுறைகள் முதல் முன்றையும் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆவார். குழந்தைக்குரிய
வைதிகச் சடங்குகள் உரிய காலத்தே செய்யப்பட்டன. குழந்
தைக்கு முன்னுவது வயது நடந்துவரும்போது, ஒருநாள்
அது தகப்பனருடன் திருக்கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டு
மெனப் பிடிவாதமாய் அழுதது. தந்தையார் குழந்தையைக்
கூட்டிச்சென்று குளக்கரையில் உட்கார வைத்த பின் குளத்தில்

ஆரம்ப பிரிவு

11

இறங்கி ஸ்நானம் செய்தார். அவர் தண்ணீருள் மூழ்கியதும்
தந்தையாரைக் காணாத குழந்தை, 'அம்மே! அப்பா!
என அழத் தொடங்கியது. உடனே தோணிபுரத்தில் எழுந்
தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் அழுகின்ற பிள்ளையார் முன்
தேவியாருடன் இடப வாகனத்தின்மீது தோன்றிப் பொற்
கிண்ணத்திலே திருமுலைப்பாலைக் கறந்து சிவஞானத்தைக்
கலந்து ஊட்டும்படி பார்வதி தேவியாருக்குக் கட்டளையிட்
டார். தேவியாரும் அவ்வாறே செய்தனர். ஞானப்பாலை
உண்டமையால் பிள்ளையாருக்குத் திருஞானசம்பந்தர் என்ற
பெயர் உண்டாயிற்று. பாலை ஊட்டியவுடன் இறைவனும்
இறைவியும் மறைந்து போயினர். ஸ்நானத்தை முடித்துக்
கொண்டு திரும்பிய தந்தையார், பால்படிந்த உடுகளுடன்
நின்ற குழந்தையைக் கண்டு, கோபத்துடன், 'உனக்குப் பால்
கொடுத்தவர் யார்? வழிப்போக்கர் யாரோ கொடுத்த பாலை நீ
என் உண்டாய்?' என ஒரு குச்சியை ஓங்கி அடிப்பவர் போலக்
கேட்டார். உடனே பிள்ளையார் ஆகாயத்தில் எழுந்தருளிய
அம்மை அப்பரைச் சுட்டிக் காட்டி 'தோடுடைய செவியன்'
என்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். இதுவே சம்பந்த சுவாமிகள்
முதன் முதலாகப் பாடியருளிய தேவாரம்.

1

திருப்பழனம்

பண்-தக்கேசி

வேதமோதி வெண்ணூல்பூண்டு வெள்ளைஎருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியின் உரிதோலார்
நாதாளனவும் நக்காளனவும் நம்பாளனநின்று
பாதந்தொழுவார் பாவம்தீர்ப்பார் பழனநகராரே.

குறிப்பு:— பொலிய - அழகு விளங்க. (உலகத்துக்கு)
நாதனே (தலைவனே) என்றும், நக்கனே (ஆடையற்றவனே)
என்றும், நம்பியே (பெருமானே) என்றும் (சொல்லிச் சந்திதி
யிலே) நின்று தம்முடைய திருவடிகளை வணங்குபவர்களது
பாவங்களை நீக்கி அருளுவார் திருப்பழனப் பெருமான்.

2

திருக்கோலக்கா

பண் - தக்கராகம்

மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளாய்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட உருவ மென்கொலோ.

குறிப்பு :—மடை-நீர்பாயும் வாயில். வாளை-ஒருவகை மீன்.
குடையும்-நீரடும். பொய்கை-தடாகம். கீழ் உடை-அரைக்
கச்சு (கோவணம்).

திருஆலவாய்

பண் - கொல்லி

மானினேர்விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலலிங்கிவ னென்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாய் இடங்கிற்பல அல்லல்சேர்
சனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே.

குறிப்பு :—மானின் தேர்விழி-மாணப் போலும் வெருண்ட
பார்வையுடைய கண். வழுதி-பாண்டியன். பால்நல்வாய்-பால்
மணம் மாருத வாய். பரிவு-இரக்கம். அல்லல்-துன்பம். சனர்-
கெட்டவர் - எளியேனலேன் - எளியவனல்லேன்.

பதிகவரலாறு :—திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பாண்
டியனுடைய வெப்பு நோயை நீக்கும் பொருட்டு அவனுடைய
அரண்மனையில் வந்து இருக்கும்போது சமணர்கள் அவரை
வாதுக்கழைத்தனர்; அதற்கு நாயனார், “உங்கள் சமய நூற்
றுணிபைக் கிரமமாகப் பேசங்கள்” என்று கூறச் சமணர்கள்
துள்ளியெழுந்து கதறினார்கள். அது கண்ட பாண்டிமாதேவி
யாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் மனநடுங்கி அரசனை நோக்கி,
“நாயனார் சிறுபாலர்; சமணர்களோ பலர்; இப்பொழுது நாய
னார் உம்முடைய நோயை நீக்கக்கடவர்; பின் சமணர் பேச
வல்லராயிற் பேசக் கடவர்” என்று கூறினர். அப்பொழுது
நாயனார் பாண்டிமாதேவியை நோக்கி, “மாதேவியே! நான்
பாலன் என்று நீ வருந்த வேண்டாம்; திருவாலவாய் அரன்

நிற்கும்போது நான் சமணருக்கு எளியனல்லேன்” என்று கூறி,
மானினேர்விழி” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். 4

பொது

பண்-கௌசிகம்

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஒது வார்தமை நன்னெறிக்குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னும நமச்சி வாயவோ.

குறிப்பு :—காதலாகி-அன்பு முதிர்ந்து. கசிந்து-நெக்குருகி.
நன்னெறிக்கு உய்ப்பது-முத்தி நெறிக்கண் செலுத்துவது. 5

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராபிடி
எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாம நமச்சி வாயவோ.

குறிப்பு :—குணம் - நற்குணம். தீங்கையும் நீங்குபவர் -
தீங்கினின்று விடுபவர். நல்லார் - சிவபெருமான்.

பதிக வரலாறு :— திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திரு
நல்லூர்ப்பெருமணத்தில் எழுந்தருளிய கடவுளை நோக்கித்
தம்மை இல்லறத்தினின்றும் நீக்கித் திருவடியிற் சேர்க்கு
மாறு பிரார்த்தித்தார். அதனைத் திருச்செவிக் கொண்ட
பெருமான், “நீயும் உன் மனைவியும் விவாகத்தைக் காணவந்த
சகலரும் இந்தச் சோதியினுள்ளே வந்து நம்மை யடையுங்
கள்” என்று அருளிச் செய்தார். நாயனார் கடவுளைத் துதித்
துச் சகலரோடும் சோதியிற் பிரவேசிக்கும்பொழுது, “காதலாகி”
என்னும் பதிகத்தைப் பாடியருளினார். 6

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

திருக்கச்சியேகம்பம்

பண்-காந்தாரம்

கரவாடும் வந்தெஞ்சர்க்கு அரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையினில் அனல்ஏந்தி
இரவாடும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே.

குறிப்பு:—கரவு - வஞ்சனை. ஆடும் - பொருந்திய. வன்
னெஞ்சர் - கொடிய மனத்தையுடையவர். அரியான் - அடைய
முடியாதவர். கரவார்பால் - வஞ்சகம் இல்லாதவரிடத்து.
விரவாடும்-கலந்திருக்கும். விடை-இடபம். வித்தகன்-அறிஞர்
அரவு-பாம்பு. அங்கை-உள்ளங்கை. அனல்-தீ. இரவாடும்-
(ஊழிக்காலத்து) இருளில் கூத்தாடும். 7

பொது

பண்-காந்தாரபஞ்சமம்

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

சொற்றுனை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுனைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்
கற்றுனைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுனை யாவது நமச்சி வாயவே.

குறிப்பு:—சொல்துணை-சாஸ்திரங்களினுற் பேசிப்பெறுகிற
உற்ற துணை. வேதியன்-வேதங்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
வர். பொற்றுனைத் திருந்தடி-அழகிய இரண்டு பாதங்கள்.

பதிக வரலாறு:—திருநாவுக்கரசு நாயனார் சமண மதத்தை
விட்டுச் சைவநெறியைக் கைக்கொண்டதை அறிந்து, சமணர்
களுடைய வேண்டுகோளின்படி பல்லவராசன் நாயனாரை ஒரு
கல்லோடு சேர்த்துக் கட்டுவித்துச் சமுத்திரத்திலே தள்ளிவிடச்
செய்தான். அப்பொழுது நாயனார் சிவபெருமானைத் துதித்து,

“ சொற்றுனை வேதியன் ” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்
பின்னே கயிறு அறுந்தது. கல் தெப்பம்போல் மிதந்தது.
நாயனார் அக்கல்லையே தெப்பமாகக் கொண்டு திருப்பாதிப்பிலி
புர அடைந்தார்.

திருக்கடம்பூர்

திருக்குறுந்தொகை

நங்க டம்பனைப் பெற்றவன் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்அடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே.

குறிப்பு:— கடம்பன்-கடம்ப மாலை அணிபவன்; முருகக்
கடவுள். பெற்றவன்-பெற்றவராகிய உமாதேவியார். பங்கினன்-
பாகத்திலுடையவர். கடன்-கடமை. பணி-தொண்டு. தாங்கு
தல்-பாதுகாத்தல். 9

கோயில்

திருக்குறுந்தொகை

அல்லல் என்செயும் அருவினை என்செயும்
தொல்ல வல்வினைத் தொந்தந்தான் என்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனுக்
கெல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே.

குறிப்பு:— அல்லல்-துன்பம் அருவினை-கொடியபாவம்.
தொல்லை-பழமை. தொந்தம்-சேர்க்கை; கூட்டம். 10

பாவநாசம்

திருக்குறுந்தொகை

கங்கை யாடினென் காவிரி யாடினென்
கொங்கு தண்கும ரித்துறை யாடினென்
ஒங்கு மாகடல் ஓதந் ராடினென்
எங்கும் ஈசன்என் னுதவர்க்கு இல்லையே.

குறிப்பு :— ஆடில் என்-தீர்த்தமாடுவதால் என்ன பிரயோசனம்? கொங்குதண்-மணமுள்ள குளிர்ந்த. குமரித்துறை - கன்னியாகுமரித்துறை. ஒங்குமா கடல்-(அலைகள்) ஒங்குகின்ற பெரிய கடல். ஓதநீர்-வெள்ளப்பெருக்கான நீர். என்னுதவர்க்கு இல்லையே - என்று சொல்லி வணங்காதவர்களுக்குப் பயன் இல்லை. 11

திருமருகல்

திருக்குறுந்தொகை

பெருக லாத்தவம் பேதைமை தீரலாம்
திருக லாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
பருக லாம்பர மாயதொர் ஆனந்தம்
மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே.

குறிப்பு :— பேதை-அறியாமை. திருகலாகிய-மாறுபட்ட. பரமாய-மேலான. 12

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

திருக்கூடலையாற்றார்

பண்-புறநீர்மை

வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரி உரிபோர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிசூழல் உமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றாரில்
அடிகளின் வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே.

குறிப்பு :— வடிவுடை-அழகுபொருந்திய. மதகரி-உரி-மத யானைத் தோல். பொடி-விழுதி. புரிசூழல்-சுருண்ட கூந்தல். கொடியணி நெடுமாடம்-கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய மாளிகை.

பதிக வரலாறு :— சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருக் கூடலை யாற்றாருக்குச் சென்றபோது இறைவர் வேதியர் வடிவுடன் நின்றார். நாயனார், “திருமுதுகுன்று செல்வதற்கு வழி யாது?” என்று கேட்க இறைவர் அவருக்கு வழிகாட்டி உடன் சென்று

திருமொன மறைய, வந்தவர் சிவபெருமானே என்று உணர்ந்து “வடிவுடை” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். 13

திருக்கோளிலி

பண்-நட்டராகம்

நீள நினைத்தடியேன் உமை நித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளை கண்மடவான் அவன் வாடி வருந்தாமே
கோளிலி யெம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்
ஆளிலை யெம்பெருமா னவை யட்டித்தரப் பணியே. [நேள்

குறிப்பு :— நீள-நெடிது தூரம். நித்தலும்-எப்பொழுதும். வாளை கண் மடவான்-வான் போலுங் கண்ணுடையவளான பரவை. இலை - இல்லை. அட்டித்தர - கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க. பணி - கட்டளையிடு.

பதிக வரலாறு :— சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பரவையாரை மணந்து திருவாரூரில் இருக்கும்போது அவருக்குத் தேவை யான நெல் முதலியவற்றைக் குண்டையூர் கிழார் என்னும் வேளாளர் தினந்தோறும் கொடுத்து வந்தார். சில நாளாக மழை யின்மையால் குண்டையூர் கிழார் நெல் அனுப்ப முடியாமல் மனம் வருந்தி உண்ணாமல் துயில் கொள்ளும் போது, சிவபெருமான் அவர் கனவிற்பேன்றி, “ஆரூரனுக்காக நெல்லுத் தந்தோம்” என்று குண்டையூர் முழுவதும் நெல் மலையாகச் செய்தருளினார். குண்டையூர் கிழார் இச் செய்தியை நாயனாருக்குச் சொல்ல, நாயனார் வந்து நெல் மலையைக் கண்டு வியப்பெய்தி, அருகேயுள்ள திருக்கோளிலி என்னும் சிவஸ்தலத் துக்குச் சென்று, “நெல்லினைத் திருவாரூருக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க ஆள் தரவேண்டும்” என்று சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்து, “நீள நினைத் தடியேன்” என்னும் பதிகம் பாடினார். 14

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்

திருத்தெள்ளேணம்

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியவோர் அந்தணனுய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஒருகுவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

குறிப்பு :— திருவடியை உரு நாம் அறிய - திருவடிகளின்
மெய்வடிவத்தை நாம் அறியும்படியாக. ஒன்றும் இல்லாற்கு-
குலம், குணம், ஊர் முதலிய எதுவும் இல்லாதவனுக்கு.
தெள்ளேணம்-ஒருவிதத் தோல் வாத்தியம்.

15

அச்சப்பத்து

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன்
பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைந் அண்ணல்
கண்ணுதல் பாதம் தண்ணி
மற்றும்ஓர் தெய்வத் தன்னை
உண்டென நினைத்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்ச மாறே.

குறிப்பு :— புற்றில்வாள் அரவு - புற்றில் வாழு கின்ற
ஒளியையுடைய பாம்பு. பொய்யர்தம் மெய்-பொய் கூறுவார்
கூறும் மொழி. கற்றைவார் சடை-நெருங்கிய நீண்ட சடை.
அண்ணல் - பெருமையுடையவர். கண்ணுதல் - நெற்றிக்
கண்ணையுடையவர். பெம்மாற்கு - அற்றில்லாதவர் - பெருமா
னுக்கு உண்மை (அன்பு) இல்லாதவர். நாம் அஞ்சுமாதே -
நாம் பயப்படும் விதம் என்னென்பேன்.

16

திருவாலியமுதனார் திருவிசைப்பா

கோயில்

பண்-நட்டராகம்

பவளமால் வரையைப் பணிபடர்ந் தனையதோர்
படரொளித் திருநீறும்
குவளை மாமலர்க் கண்ணியுங் கொன்றையும்
துன்றுபொற் குழல்திருச் சடையும்
திவள மாளிகை சூழ்தரு தில்லையுள்
திருநடம் புரிகின்ற
தவள வண்ணனை நிலைதொறும் என்மனம்
தழல்மெழு கொக்கின்றதே.

குறிப்பு :— கண்ணி - தலையில் அணியும் மாலை. துன்று
பொற்குழல் திருச்சடையும் - நெருங்கிய பொன்னிறமுள்ள
கருட்டி முடிக்கப்பட்ட திருச்சடையும். திவள - வேலைப்பாடுகள்
அமைந்த. தவள வண்ணனை - (வெண்ணீறு அணிந்தமையால்)
வெண்ணிறம் பொருந்தியவனை. தழல் மெழுகு ஒக்கின்றது -
நெருப்பிலிட்ட மெழுகைப் போல இருக்கின்றது.

17

சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு

கோயில்

பண்-பஞ்சமம்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் சுந்தபிரான்
மாதுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

குறிப்பு :— பாலகன் - வியாக்கிர பாத முனிவருடைய புத்திரராகிய உபமன்னியு. ஆலிக்கும்-களிக்கின்ற. இடமாகப் பாஸித்து - இடமாகக் கொண்டு. நடட்டம் - திருநடனம்.

உபமன்னியு முனிவர் குழந்தைப் பருவத்திலே பால் வேண்டி அழுதபொழுது நடராசப் பெருமான் திருப்பாற்கடலை அழைத்து அவருக்கு உண்ணக் கொடுத்தருளினார். 18

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கந்தபுராணம்

மண்ணுல கத்திவிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத ளுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

குறிப்பு :— மாசு-குற்றம். முற்றுற-கைகூடும் பொருட்டு. நுதல் - நெற்றி. களிற்று - யானை. மலரடி - மலரைப் போன்ற பாதங்கள். 19

தாவறு முலகெலாந் தந்த நான்முகத்
தேவுதன் துணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதொ றிருந்திடு நலங்கொள் வாணிதன்
பூவடி முடிமிசை புனைந்து போற்றுவாம்.

குறிப்பு :—தாவறு - கேடுஅற்ற. தந்த - படைத்த. நான் முகத்தேவு-நான்கு முகங்களுடைய பிரமதேவர். துணைவி-சக்தி. வாணி - சரஸ்வதி. 20

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

சுறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை திர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே

மாறுபடு துணை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியைம னம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மாவபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியரு னுசல மமர்ந்தபெரு மாளே.

குறிப்பு :—ஏறுமயில்-மயிற் சேவல். ஈசன்-சிவபெருமான். குன்று-கிரவுஞ்ச மலை. பொருள்-உண்மைப் பொருள். அருணை-அலம்-திருவண்ணாமலை என்னும் திருப்பதி. 21

கீழ்ப் பிரிவு

1-ஆம் பாகம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

திருவண்ணாமலை

பண் - நடப்பாடை

உண்ணுமுலை யுமையாஸொடு முடனுகிய வொருவன்
பெண்ணுகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணூர்ந்தன அருவித்திரன் மழலைம்முழ வதிரும்
அண்ணுமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ண மறுமே

குறிப்பு :— உண்ணுமுலை யுமையாள் - பாலுண்ணாத
முலையையுடைய பார்வதி. பெண்ணுகிய பெருமான் - பாதி
பெண்ணை உடைய சிவபிரான்; அர்த்தநாரீச்சுரர். மலை
திருமாமணி திகழ - அணிந்த அழகிய மாணிக்கம் விளங்க.
மண்ணூர்ந்தன - பூமியிலே நிறைந்துள்ளன. மழலைம்முழவு
அதிரும் - மென்மையான ஓசையையுடைய முழவு சத்தஞ்
செய்யும். 1

திருவண்ணாமலை

பண் - தக்கேசி

பூவார் மலர்கொண் டடியார் தொழுவார்
புகழ்வார் வாறோர்கள்
பூவார் புரங்கள் எரித்த அன்று
பூவர்க் கருள்செய்தார்
தூமா மறைநின் றதிர வெருவித்
தொறுவின் நிரையோடும்
ஆமாம் பிணைவந் தணையுஞ் சாரல்
அண்ணு மலையாரே.

குறிப்பு :— மழை - மேகம். வெருவி - அஞ்சி. தொறு -
பக்ககட்டம். ஆமா - காட்டுப் பசு.

கோயில்

பண்-குறிஞ்சி

கற்றுங் கெரியோம்பிக் கலியை வராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்ற வெண்டங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்று நின்றரைப் பற்று பாவமே.

குறிப்பு :— எரி-ஓமத் தீ. ஓம்பி-பாதுகாத்து. கலி - கேடு.
செற்றார்-நீங்கியவர். மேய-பொருந்திய. முற்றுவெண்திங்கள் -
வெண்மையான இளம்பிறை. பற்றுநின்றரை - பற்றுநின்ற
ளரை. பற்று - பற்றமாட்டா. 3

திருமறைக்காடு

பண்-இந்தளம்

சதுரம் மறைதான் குதிசெய் துவணங்கும்
மதுரம் பொழில்சூழ் மறைக்காட் டுறைமைந்தா
இதுதன் கிறைவந் தருள்செய்க வெனக்குள்
கதவந் திருக்காப் புக்கொள்ளுங் கருத்தாலே.

குறிப்பு :— சதுர் - நான்கு. மதுரம் பொழில் - இனிய
அழகிய சோலை (அதிமதுரம் படர்ந்த சோலையுமாம்). மறைக்
காடு-வேதாரணியம்.

பதிக வரலாறு :—வேதாரணியத்தை அடைந்த திருஞான
சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் வேதங்
களால் திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட திருக்கதவு திறக்கப்படா
மையை அறிந்தார்கள். சம்பந்தர் கேட்டவாறு அப்பர் பதிகம்
பாடத் திருக்கதவு திறந்தது. அவர்கள் பெருமானைத் தரிசித்த
பின், சம்பந்தர், “ சதுரம் மறை ” என்ற பதிகத்தைப் பாடத்
திருக்கதவு முடிக்கொண்டது. 4

திருஆலவாய்

திருவிராகம்

பண்-கௌசிகம்

குற்றம்நீ குணங்கள்நீ கூடலால் வாயிலாய்
சுற்றம்நீ பிரானும்நீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
கற்றதூற் கருத்தும்நீ அருத்தமின்ப மென்றிவை
முற்றும்நீ புகழ்ந்துமுன் உரைப்பதென்மு கம்மனே.

குறிப்பு:—கூடல்-மதுரை. சுற்றம்-பந்து. நூற்கருத்து-
நூல்களின் உட்கருத்து. அருத்தம் - செல்வம். முகம்மன் -
உபசார வார்த்தை.

5

,க்கமுமலம்

திருவியமகம்

பண்-பழம்பஞ்சுரம்

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே
கற்றவர் காய்வது காமனையே
கனல்விழி காய்வது காமனையே
அற்றம் மறைப்பது முன்பணியே
அமரர்கள் செய்வது முன்பணியே
பெற்றும் உகந்தது கந்தனையே
பிரம புரத்தை யுகந்தனையே.

குறிப்பு:—உற்று - இணைந்து. உமை - உமாதேவியார்.
காய்வது - வெறுப்பது. காமனை - பாதுகாக்கும் மனைவிமக்கள்.
காய்வது-எரிப்பது. காமனை-மன்மதனை. உகந்தது-மகிழ்ந்தது.

6

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

திருஅதிகை வீரட்டானம்

பண்-கொல்லி

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடுஇசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கினும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்நாமம்என் நாவில் மறந்தறியேன்

கீழ்ப் பிரிவு

உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டு உழல்வாய்
உடல்உள்ளுறு தலை தனித்த(து)அருளாய்
அலந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடல
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

குறிப்பு:—சலம் பூவொடு தூபம் - திருமஞ்சனம் செய்தல்,
பூச்சாத்துதல், தூபமிடுதல். உலந்தார் - அழிந்தவர் (பிரமன்.)
தலை - தலையோடு. பனி-பிச்சை. உழல்வாய் - திரிவாய். அலந்
தேன்-துன்பமுற்றேன்.

பதிக வரலாறு:—சைவராகப் பிறந்த மருள்நீக்கியார்
கல்வி கற்கப் பாடலிபுரத்துக்குச் சென்றவிடத்து, அங்கு
மேலோங்கியிருந்த சமண சமயத்தை மேற் கொண்டார்.
அச்சமய அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும் மேம்பட்டுப் புத்தர்களை
வாதிஸ் வென்று சமணத்தை விளக்கியதால், தருமசேனர்
என்ற பட்டம் பெற்றார். சைவத்தை விட்டுத் தம் தம்பியார்
சமண சமயத்தை மேற்கொண்டமையால் மிகவும் மனம்
வருந்திய திலகவதி அம்மையார் அவரைச் சைவத்துக்கு மீட்டுத்
தருமாறு வீரட்டானேச்சுரரை வேண்டினார். இதற்கு இணங்கிய
பெருமான் தருமசேனரைச் சூலை நோய் வருத்தச் செய்தார்.
அந்நோயைத் தீர்க்கச் சமணரால் இயலாமையால் தமக்கை
யாரிடம் முறையிட, திலகவதியார் விபூதியணியச் செய்து
புறப் பஞ்சாக்கூர மகிமையை அவருக்கு உணர்த்திச் சிவபிரானை
வழிபடுதற்காகத் திருவதிகை வீரட்டானத் திருக்கோயிலுக்கு
அழைத்துச் சென்றார். அங்கே திருவருள்கூட, மருணிக்கியார்,
'கூற்றூயின வாறு' என்ற முதலையுடைய தேவாப்பதிகத்தைப்
பாடித் தமது நோயைத் தீர்க்குமாறு வேண்டினார். இதற்கிரங்கிய
பெருமான் நோயையும் தீர்த்து, சொல்வளம் மிக்க பாடலைக்
கேட்ட இன்பத்தினால் அவருக்கு, 'நாவுக்கரசு' என்ற நாமத்
தையும் கொடுத்தார். இப்பதிகத்தில் வரும் பாடல்களில்
ஒன்று, 'சலம் பூவொடு' எனத் தொடங்கும் தேவாரம்.

7

தனித்திருநேரிசை

காயமே கோயி லாகக்

கடிமன மடிமை யாக

வாய்மையே தூய்மை யாக

மனமணி இலிங்க மாக

நேயமே நெய்யும் பாலா

நிறையநீ ரமைய ஆட்டிப்

பூசனை ஈசனுக்குப்

போற்றவிக் காட்டி னேமே.

குறிப்பு :— காயம் - உடம்பு. கடிமனம் - காக்கப்படுகிற மனம். தூய்மை - பரிசுத்தம். மனமணி - மனத்திலுள்ள ஒளி. நேயம் - அன்பு.

8

திருத்தாங்காணைமாடம்

திருவிருத்தம்

பொன்னூர் திருவடிக் கொன்றுண்டு

விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யும்

என்னுவி காப்பதற் கிச்சையுண்

டேலிருங் கூற்றகல்

மின்னுரு மூவிலைச் சூலமென்

மேற்பொறி மேவுகொண்டல்

துன்னூர் கடந்தையுள் தாங்காணை

மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே.

குறிப்பு :— பொன்னூர் திரு அடி - பிரகாசம் மிக்க திருப் பாதம். ஆன் - உயிர். கூற்று - யமன். மின் ஆரும் - ஒளி நிறைந்த. மூவிலைச்சூலம் - மூன்று இலை வடிவான சூலாயுதம் (சூலாயுதத்தின் அடையாளம்). கொண்டல் - மேகம். துன்னூர் - நெருங்கி நிறைந்த.

பதிக வரலாறு :— திருநாவுக்கரசு நாயனார் சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றை வணங்கித் திருத்தாங்காணை மாடம் என்னும்

தலத்திற் பிரவேசித்துச் சுவாமியை வணங்கி, “ சுவாமி, அடியேன் இழிவினையுடைய சமண சமயத் தொடக்குண்டு வாகுந்திய இத் தேகத்துடனே உயிர்வாழ்வதற்குத் தரியேன். அடியேன் தரிக்கும் பொருட்டுத் தேவரீருடைய இலச்சினை யாகிய சூலத்தையும் இடபத்தையும் அடியேன்மேற் பொறித் தருளவேண்டும் ” என்ற கருத்தால் ‘ பொன்னூர் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் ’ என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். உடனே சிவபூதம் ஒன்று வேருருவருக்கும் தெரியாதபடி நாயனருடைய தோளிலே இடபக் குறியையும் சூலக் குறியையும் பொறித்தது.

9

நிருவையாறு

பண் - காந்தாரம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை

மலையான் மகளொடும் பாடிப்

போதொடு நீர்குமந் தேத்திப்

புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்

யாதுஞ் சுவடு படாமல்

ஐயா றடைகின்ற போது

காதன் மடப்பிடி யோடும்

களிறு வருவன கண்டேன்

கண்டே னவர்திருப் பாதம்

கண்டறி யாதன கண்டேன்.

குறிப்பு :— மாதர் - அழகு. கண்ணி - மாலே. மலையான் - இளம மலையரசன். போது - மலர். சுவடு - தழும்பு. ஐயாறு - நிருவையாறு. மடப்பிடி - இளம் பெண் யானை. களிறு - ஆண் யானை.

பதிக வரலாறு :— திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருக்கலாயத் திற் சிவபெருமானைத் தரிசிக்க விரும்பிச் சென்றார். செல்லும் பொழுது அவர் உடம்பில் உள்ள சக்தி முழுவதும் நிங்ஙியது. அப்பொழுது சிவபெருமான் ஒரு முனிவர் போல வடிவுகொண்டுவந்து அவரைத் தடுத்தார். அதற்கு நாயனார்,

“ திருக்கலைய கிரியிலே எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருக்கோலத்தைத் தரிசித்தாலன்றி அழிந்துபோகும் இச்சரீரத்தைக்கொண்டு திரும்பேன் ” என்றார். அவருடைய துணியைக் கண்ட சிவபெருமான் அவருடைய இளைப்பு முழுவதையும் நீக்கித் திருவையாற்றிலே, கைலாயகிரியில் தாம் வீற்றிருப்பதுபோலக் காட்சி கொடுத்தருளினார். அக் காட்சியைக் காணப்போகும்பொழுது நாயனார் அவ்விடத்தில் உள்ள சராசரப் பொருள்களை யெல்லாம் சத்தியும் சிவமுமாகப் பாவித்துத் துதித்து, “ மாதர்ப் பிறைக் கண்ணியானே ” என்னும் பதிகத்தைப் பாடினார்.

10

கோயில்

திருவிருத்தம்

குனித்த புருஷமும் கொவ்வைச்செவ்
வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல்
மேனியிற் பால்வெண்ணிறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற்
பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ
தேஇந்த மாநிலத்தே.

குறிப்பு :— குனித்த - வளைந்த. குமிண்சிரிப்பு - குமிழ்த்த சிரிப்பு (புன்முறுவல்.) பனித்த சடை-நீர்பொருந்திய சடை. எடுத்த பொற்பாதம்-தூக்கிய அழகிய பாதம். மனித்தப் பிறவி-மனிதப் பிறவி.

11

திருஆரூர்

திருத்தாண்டகம்

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நிவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புகுப்ப
புலர்வதன்முன் அகிட்டு மெழுக்கு மீட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்

நிலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
விலுபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீ யென்றும்
ஆரூர என்றென்றே அலரு நிலை.

குறிப்பு :— நித்தலும்-ஒவ்வொரு நாளும். புலர்வதன் முன் - சூரியன் உதயமாகுமுன் (வைகறைப் பொழுதில்). அல கிடல்-கூட்டுதல். எத்தி-வழிபட்டு. ஆர-மிகுதியாக. புனல்-கங்கை. ஆதி - முதல் வன். அலருநிலை - அழைத்துக் கொண்டிரு.

12

தனித் திருத்தாண்டகம்

திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில்
நிவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்
ஒருகாலுத் திருக்கோயில் சூழா ராகில்
உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணு ராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ(று) அணியா ராகில்
அளியற்றூர் பிறந்தவா(று) ஏதோ வெள்ளில்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் ருரே.

குறிப்பு :— திறம்-தன்மை. செப்பாராகில்-சொல்லாராயின். நிவண்ணர்-நெருப்புப் போன்ற சிவந்த திருமேனியை உடையவர். சூழாராகில் - வலம் வராதவராயின். அளியற்றூர் - அளவில்லாதவர். நலிய-வருந்த. பெயர்த்து-திரும்பவும்.

13

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

சுந்தரமூர்த்தி

பண்-பழம்பஞ்சுரம்

காட்டுர்க் கடலே கடம்பூர் மலையே
காணப் பேரூராய்
கோட்டுர்க் கொழுந்தே யழுந்தா ரரசே
கொழுநற் கொல்லேறே

பாட்டுர் பலரும் பரவப் படுவாய்
பனங்காட் டோனே
மாட்டு ரறவா மறவா துன்னைப்
பாடப் பணியாயே.

குறிப்பு :—கடலே - கருணைக் கடலே. மலையே - குணக் குன்றே. பாட்டுர் - பாட்டுகளினுற் புகழ்ந்து பேசப்படும் ஊர். மாட்டுர் அறவா - இடபத்தை ஊர்கின்ற தரும சொரூபரே. 14

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி தீந்திருப்
பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேன்இ லிப்பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சர்க்கறை
யூறிந் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வரனை நான்ம றக்கினும்
சொல்லு நாநமச்சி வாயவே.

குறிப்பு :—பற்று மற்று இன்றி - பற்று வேறு இல்லாமல். பாவித்தேன் - நினைத்தேன். பெற்றலும் - நினைக்கப் பெறுதலும். பிறந்தேன் - பிறவிப் பயனை அடைந்தேன். நற்றவா - நல்ல தவத்தை உடையவரே. சொல்லும்-சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்.

15

திருஆரூர்

பண்-செந்துருத்தி

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
முளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளா யிருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளங் கிருப்பீர் திருவா ரூர் வாழ்ந்து போதீரே.

குறிப்பு :—மீளா அடிமை-ஒரு காலத்தும் மீட்சியில்லாத அடிமை. அல்லல்-துன்பம். உள்ளே கனன்று-மனத்திலே அன்பு சேர்ந்து உருகி. சொன்னக்கால் - சொன்னவிடத்து. வாளங்கு - ஒன்றும் பேசாமல். வாழ்ந்து போதீரே - நிரே வாழ்ந்து போம்.

பதிக வரலாறு :—சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சங்கிலியாரைப் பிரிந்த காரணத்தினாலே அவருடைய கண்கள் மறைந்தன. நாயனார் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டுப் பல பதிகம் பாடி, திருவெண்பாக்கம் என்னும் தலத்தில் இடக்கண்ணைப் பெற்றார். பின் திருவாரூரில் வந்து சிவபெருமானை வணங்கி, “வலக் கண்ணையும் தந்தருளுவீர்” என்று முறையிட்டு, “மீளா அடிமை” என்றும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி வலக்கண்ணையும் பெற்றார். 16

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்

திருச்சதகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்(து)

உன்விரை யார்கழற்(கு)ள்ள

கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்

ததும்பி வெதும்பி உள்ளம்

பொய்தான் தவிர்ந்த(து) உன்னைப் போற்றி

சயசய போற்றினன்னும்

கைதான் நெகிழ விடேன்உடை

யாய்என்னைக் கண்டுகொள்ளே.

குறிப்பு :—மெய்-உடல். அரும்பி-மயிர்க்கூச் செறிந்து. விதிர்ந்து-நடுங்கி. விரை ஆர்-வாசனை பொருந்திய. கழல்-பிரிவடி. வெதும்பி-கொதித்து. தவிர்ந்து-நீக்கி. கை-ஒழுக்கம். “நான் யாய்-எல்லாவற்றையும் உடையவனே.” 17

திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றினர் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற்(கு) இணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத்(து) எனக்(கு) அருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுதோம்
சேற்ற(று) இதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தனர் வயல்தழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்று(உயர்) கொடிஉடை யாய்எனை உடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

குறிப்பு :— வாழ்முதல் ஆகிய-வாழ்வுக்குக் காரணமாகிய
புலர்ந்தது - விடிந்தது. பூங்கழல் - தாமரைப் பூப்போன்ற
திருப்பாதம். ஏற்றி - அருச்சித்து. அருள் மலரும் - அருளைச்
செய்யும். எழில்நகை - அழகிய புன்முறுவல். சேற்று இதழ்க்
கமலங்கள் - சேற்றில் வளரும் இதழ்களோடு கூடிய தாமரை.
தண்வயல் - குளிர்ந்த வயல். ஏற்றுயர் கொடி - உயர்ந்த
இடபக் கொடி. 18

திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா

கோயில்

பண்-பஞ்சமம்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுதழ் கடத்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குத் தேனே
அளிவள குள்ளத்(து) ஆனத்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகத் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

குறிப்பு :— ஒளிவளர் விளக்கே - ஒளி மிகுகின்ற தீபமே
உலப்பிலா ஒன்றே - அழிவில்லாத ஒப்பற்ற பொருளே

அளி - அன்பு, அருள். அம்பலம் - தில்லை வெளி. ஆடு
அரங்கு - நடனம் செய்யும் சபை. உகந்தாயை - விரும்பிச்
செய்யும் உன்னை. விளம்புமா விளம்பே - புகழுமாறு நீ
சொல்வாயாக. 19

கபிலதேவ நாயனார்

முத்த நாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலே

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும்—உருவாக்கும்
ஆதலால் வாணோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தம் கை.

குறிப்பு :— திரு - செல்வம். கைகூட்டும் - முடிவிக்கும்.
செஞ்சொற் பெருவாக்கு - சிறந்த சொல்லாகிய வாக்குச்
சாதுரியம். பீடு - பெருமை. உருவாக்கும்-வடிவழகை உண்
பாக்கும். காதல் - பக்தி. 20

சேக்கிழார்

பெரிய புராணம்

பெரிய புராணம்

ஆதியாய் நடுவு மாகி
அளவிலா வளவு மாகிச்
சோதியாய் உணர்வு மாகித்
தோன்றிய பொருளு மாகிப்
பேதியா வேக மாகிப்
பெண்ணுமாய் ஆணு மாகிப்
போதியா நிற்குத் தில்லைப்
பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

குறிப்பு :— பேதியா ஏகமாகி - மாறுதலின்றி எப்பொழு
தும் ஒன்றாகவே தின்று. போதியா நிற்கும் - உபதேசஞ்

செய்யும். பொது - சபை (கனகசபை). நடம் - திருக்கூத்து. 21

கச்சியப்ப சிவாசாரியார்
கந்த புராணம்
விநாயகர் துதி

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர விண்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

குறிப்பு :—திகழ் தசக்கரம், திகடசக்கரம் என நின்றது; விளங்குகின்ற பத்துக் கைகள் என்பது பொருள். சகடம் - தேர். சக்கரம்-தேர்ச்சில்லு. தாமரை நாயகன்-சூரியன். சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்-உருளுகின்ற ஒற்றைச் சில்லையுடைய தேரின் கண்ணே வருகின்றவனாகிய சூரியன். அகடு அசக்கு அரவின் மணியா - திருவயிற்றிற் கட்டிய உதரபந்தனமாக உள்ள பாம்பின் மாணிக்கமாக. (சூரியன் விநாயகப் பெருமானுடைய உதரபந்தனத்தின் இரத்தினமாக உறைகின்றான்.) விகடசக்கரன்: தக்கன் யாகம் அழித்தபோது விட்டுனு விடுத்த சக்கரத்தை வீரபத்திரக் கடவுள் பூண்ட வெண்டலை யொன்று கருதி விடுவசேனன் காஞ்சிபுரத்திற் சிவலிங்கம் தாபித்துப் பூசை செய்தான். வீரபத்திரக் கடவுள் அங்கெழுந்தருளிய போது விடுவசேனன் அச்சக்கரத்தைத் தரும்படி பிரார்த்திக்க, அவர், “சக்கரம் நமது கையிலில்லை; கபாலங் கௌவியது; எது விதத்திலாயினும், அதுவே தரப் பெற்றுக்கொள்” என்றார். விடுவசேனன் காலிரண்டையும் வளைத்து வாயையும் நாசியையும் கண்களையும் சுரித்து அசைத்துப் பற்கள் தோன்ற விகடச் கூத்தாடினான். அதனைக் கண்டோ ரெல்லாரும் நகைக்க, வெண்டலையும் நகைத்தது. நகைத்தலும் சக்கரம் அதன் வாயினின்றும் பூமியில் விழ, விநாயகக் கடவுள் அதனை விரைந்து கவர்ந்து கொண்டு ஒன்றும் அறியாதார்போன்றிருந்தனர். விடுவசேனன் அதுகண்டு, அவர் திரும்பும்

விகடக் கூத்தாடி வேண்ட, அவர் அச்சக்கரத்தை அவன் கைக் கொடுத்தருளினார். இக்காரணத்தால் விநாயகக் கடவுளுக்கு விஷ சக்கர விநாயகர் என்று பெயராயிற்று. விடுவசேனன் விட்டுவினுடைய சேனாதிபதி. 22

வாழ்த்து

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க
அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க
குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க
யானைதன் னணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க
வாழ்கசீ ரடியா ரெல்லாம்.

குறிப்பு :—வெற்பு-கிரவுஞ்சமலை. கூறுசெய் தனிவேல்-விளந்த ஒப்பற்ற வேல். குக்குடம்-கோழிக் கொடி. மஞ்ஞை-மயில்வாகனம். யானைதன் அணங்கு - தெய்வயானை அம்மை யார். 23

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்

அபகார நிந்தைபட்	முழலாதே
அநியாத வஞ்சரைக்	குறியாதே
உபதேச மந்திரப்	பொருளாலே
உளைதா விளைந்தருட்	பெறுவேனோ
இபமா முகன்தனக்	கிளையோனே
இமவான் மடந்தையுத்	தமிழாலா
செபமலை தந்தசற்	குருநாதா
திருவாவி னன்குடிப்	பெருமானே.

குறிப்பு :—உழலாதே-அலையாமல். இபமாமுகன் - யானை முகத்தினையுடைய விநாயகர். இமவான்-இமயமலை அரசன். 24

கீழ்ப் பிரிவு

2-ஆம் பாகம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

திருத்தருமபுரம்

பண்-யாழ்மூரி

மாதர்ம டப்பிடியும் மட அன்னமும் அன்னதோர்
நடை யுடைம் மலை மகள் துணையென மகிழ்வார்
கூதஇ னப்படைநின் றிசை பாடவும் ஆடுவர்
அவர் படர் சடைந் நெடு முடியதொர் புனலர்
வேதமோ டேழிசைபா டுவ ராழ்கடல் வெண்திரை
இரைந் நுரை கரை பொரு துவிம் மிதின் றயலே
நாதவிழ் புன்னை தயங் கும லர்ச்சிறை வண்டறை
எழில் பொழில் குயில் பயில் தருமபு ரம்பதியே.

குறிப்பு :—மாதர் - அழகிய. பிடி - யானை. படர்ச்சடை -
வீரிந்த சடை. புனலர் - (கங்கை) ஆற்றை உடையவர். இரைந்
நுரை - இரைத்து நுரைத்து. கரைபொருது - கரையைத் தாக்கி.
தாது - மகரத்தம். அவிழ் - சொரியும். தயங்கும் - விளங்கும்.
எழில் - அழகு. பொழில் - சோலை. பயில் - வாழும்.

பதிக வரலாறு :— சம்பந்த சுவாமிகள் தலத்தோறும்
அருளி வரும் திருப்பதிகங்களை அவருடன் தொடர்ந்து
சென்ற திருநீலகண்டத்துப் பாணனார் என்பவர் யாழில்
இசைப்பது வழக்கம். சுவாமிகள் தருமபுரத்திற்கு எழுந்
தருளியபொழுது அங்குள்ள பாணனரின் உறவினர் சிலர்
அவரது யாழ் இசையின் திறமையினாலேயே சுவாமிகளுடைய
திருப்பதிகங்கள் புகழடைந்தன என்றனர். இதைக் கேட்டு
உள்ளம் வருந்திய பாணனார், திருப்பதிகம் இசைக்கு உட்படா

கீழ்ப் பிரிவு

87

வகையை அவர்களும் உலகத்தவர்களும் அறியுமாறு ஒரு
பதிகம் பாடும்படி சுவாமிகளை வேண்ட, அவர் இப்பதிகத்தை
அருளினார். இது யாழில் அடங்காமையைக் கண்ட பாணனார்
யாழை உடைக்க ஓங்கினார். உடனே சுவாமிகள் அதனை
வாங்கி, “அம்மையப்பர் திருவருளின் பெருமை எல்லாம் இக்
கருவியினில் அளவு படுமோ? இயன்றவரையிலேயே வாசிப்
பீர்” எனக் கூறி மீண்டும் பாணனாரிடம் கொடுத்தார். பாணனார்
அதைப் பெற்று வழக்கம்போல் யாழ்த்தொண்டு புரிந்திருந்த
னர்.

1

திருப்பிரமபுரம்

பண் - சீகாமரம்

எங்கேனும் யாதாகிப் பிறந்திடிலும் தன்அடியார்க்கு
இங்கேயென் றருள்புரியும் எம்பெருமான் எருதேறிக்
கொங்கேயும் மலர்ச்சோலைக் குளிர்மிரம் புரத்துறையும்
சங்கேயொத் தொளிர்மேலிச் சங்கரன்றன் தன்மைகளே.

குறிப்பு :—கொங்கு ஏயும் மலர் - தாது பொருந்திய பூக்கள்.
ஒளிர் - பிரகாசிக்கும்.

2

திருவெண்காடு

பண் - சீகாமரம்

கண்காட்டு நுதலானும் கனல்காட்டும் கையானும்
பெண்காட்டும் உருவானும் பிறைகாட்டும் சடையானும்
பண்காட்டும் இசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டில் உறைவானும் விடைகாட்டும் கொடியானே.

குறிப்பு :—கண்காட்டும் நுதல் - அக்கினித் திருக்கண்ணைக்
காட்டுகின்ற நெற்றி. கனல் - அக்கினி. பெண்காட்டும் உரு-
பார்வதியம்மையைப் பாதியாகக் கொண்ட திருவடிவம்; அர்த்த
நாரீசுரமூர்த்தம். பண்காட்டும் இசையான் - பண்ணிற் பொருந்
தப் பாடும் இசைவடிவாயுள்ளவர். புயல் - முகில். விடைகாட்டும்
கொடி - இடபக்கொடி.

3

திருப்புள்ளிருக்குவேனார்

பண் - சீகாமரம்

கீதத்தை மிகப்பாடும் அடியார்கள் குடியாகப்
பாதத்தைத் தொழநின்ற பரஞ்சோதி பயிலுமிடம்
வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே சிவமாகப்
போதத்தால் வழிபட்டான் புள்ளிருக்கு வேனாரே.

குறிப்பு :- குடியாக - பரம்பரையாகத் தொண்டராகி. பரஞ்
சோதி - பேரொளியாகிய பெருமான். பயிலும் - தங்கும். வெண்
மணலே சிவமாக - வெண்மையான மணலே சிவலிங்கமாக.
போதத்தால் வழிபட்டான் - சிவஞான மேலீட்டினால் பூசித்து
வழிபட்டவன் (சடாயு).

இத்தலம் வைத்தீசுவரன் கோயில் எனவும் வழங்கும்.
இங்கே சிவபெருமானே, சம்பாதி, ஜடாயு என்ற கமுகுகளும்,
வேதங்களும், சுப்பிரமணியப் பெருமானும் வழிபட்டமையால்
புள் இருக்கு வேள் ஊர் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று என்பர். 4

பொது

பண் - பியந்தைக் காந்தாரம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புருத்த அதனல்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

குறிப்பு :- வேய் உறு தோளி - மூங்கில்போலுந் தோள்களை
உடைய உமாதேவியார். பங்கன் - பாகத்திலுடையவர். விடம் -
விஷம். ஞாயிறு - சூரியன். திங்கள் - சந்திரன். பாம்பு இரண்டு -
இராகு கேதுக்கள். ஞாயிறு முதல் கேது ஈடுகிய ஒன்பது
கிரகங்கள். நல்ல - நல்லன்.

பதிக வரலாறு :- சம்பந்த சுவாமிகள் வேதாரணியத்தில்
எழுந்தருளியிருக்கும் நாட்களில் பாண்டி நாட்டில் சைவ சமயம்
குன்றியது. சமணம் விருத்தியாயது. பாண்டியனும் அச்சமயத்
தைத் தழுவினான். இதனால் கவலையுற்ற பாண்டிமா தேவி
மங்கையர்க்கரசியும் முதல் மந்திரியாகிய குலச்சிறையாரும்
சுவாமிகளைப் பாண்டி நாட்டுக்கு வருமாறு அழைத்தனர். இதற்
கிணங்கிய சம்பந்தர் அப்போது அவருடனிருந்த அப்பருக்குத்
தமது எண்ணத்தைத் தெரிவித்தார். “நீரோ சிறுபிள்ளை; சமண
ருடைய வஞ்சனைக்கோ அளவில்லை. ஆதலால் அங்குப் போதல்
தகாது” என்று அப்பர் தடுத்தார். “சிவபெருமான் நமது
சிந்தையே கோயிலாகக் கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பதனால்
நமக்கு ஒரு தீங்கும் நேராது” எனக் கூறி, சம்பந்தர் சிவபெரு
மானை வணங்கி, ‘வேயுறுதோளி பங்கன்’ என்ற திருப்பதிகத்
தையும் பாடியருளினார். பின் அப்பரும் உடன்பட்டார். 5

திருக்கழுமலம்

பண் - கொல்லி

மண்ணினால் லவண்ணம் வாழலாம் வைகளும்
எண்ணினால் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவினைக்
கண்ணினால் லஃதுறுங் கழுமல வள நகர்ப்
பெண்ணினால் லாஸொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

குறிப்பு :- மண்ணில் - பூவுலகில். வைகளும் - தினமும்.
பெருந்தகை - பெருந்தன்மையை உடையவர். 6

திரு ஆலவாய்

பண் - புறநீர்மை

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோள் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மாவி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து தாள்தொறும் பரவப்

பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனல்
வேதமும் பொருள்களு மருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னெடு மமர்ந்த
ஆலவா யாவது மிதுவே.

குறிப்பு:—வளவர்கோன் பாவை-சோழ அரசன் புத்திரி யாகிய மங்கையர்க்கரசியார். மடமானி - மடமும் மானமும் உடையவள். பங்கயம் - தாமரை. பரவ - வணங்க. பொங்கு அமுலுருவன்-ஓங்கி எரிகின்ற சோதி வடிவாகிய சிவபெருமான் அங்கயற்கண்ணி - அழகிய கயல்மீன்போலும் கண்ணையுடையவ ராகிய உமாதேவியார்; மீனாட்சியம்மையார். அமர்ந்த - எழுந் தருளியிருந்த.

பதிக வரலாறு:— திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பாண்டிநாட்டுக்குப் போனபோது பாண்டிநாட்டு முதல் மந்திரி யாகிய குலச்சிறை நாயனார் எதிர்கொண்டு வணங்க, அப் பொழுது நாயனார் அவருக்கு அருண்மொழி கூறி அடியாரை நோக்கி, “நம் சிவபெருமானுடைய திருவாலவாய் எம்மருங்கில் உள்ளது?” என்று கேட்டார். அடியவர் நாயனாரை வணங்கி நின்று, “இங்கே கோபுரத் தோன்றுகின்றது; திருவாலவாய் இது” என்றார்; நாயனார் கைகுவித்து அன்போடு பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, “மங்கையர்க்கரசி” என்னுந் திருப் பதிகத்தைப் பாடினார். 7

பொது

பண்-காத்தார பஞ்சமம்

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நைத்து நினைமின் நாடொறும்
வஞ்சக மற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்(று)
அஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே.

குறிப்பு:—துஞ்சல்-நித்திரை செய்தல். நெஞ்சகம்நைந்து-மனம் கசிந்துருகி. வஞ்சகம் அற்று அடி வாழ்த்த - (மார்க்கண்டேயர்) உண்மையான அன்போடும் சிவபெருமானைத் துதிக்க. கூற்று - யமன். அஞ்செழுத்து - ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம். 8

தும்ம லிகுமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் வினைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்
அம்மையி னுத்துனை அஞ்செ முத்துமே.

குறிப்பு:—தொடர்தல்-வந்து சேர்தல். வெம்மை-கொடுமை. இம்மை - இப்பிறப்பு. அம்மை - மறு பிறப்பு.

பதிக வரலாறு:— திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தோணியப்பரை வணங்கிப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் நாளிலே உபநயனப் பருவம் வந்தது. தமக்கு அது வேண்டியதன்றா யினும் மற்றைப் பிராமணர்களின் வேண்டுகோளின்படி உப நயனம் செய்தார்; செய்தபோது அவர் எண்ணிறந்த வேதங்களை யோதி அந்தப் பிராமணர்களுடைய சந்தேகங்களை நீக்கினார். பின் சகல மந்திரங்கட்கும் வித்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம் என்பதை எல்லோரும் அறியும் பொருட்டு, “துஞ்சலுந் துஞ்ச லிலாத போழ்தினும்” என்னும் பஞ்சாக்ஷரத் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். 9

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

திருஒற்றிபூர்

திருநேரிசை

மனமெனுந் தோணி பற்றி
மதியெனுங் கோலை ஊன்றிச்
சினமெனுஞ் சரக்கை ஏற்றிச்
செறிகடல் ஓடும் போது
மதனெனும் பாறை தாக்கி
மறியும்போ(து) அறிய வொண்ண(து)
உணையுனும் உணர்வை நல்காய்
ஒற்றிபூர் உடைய கோவே.

குறிப்பு:—மதி - புத்தி. சினம் - கோபம். செறி - பரந்த. மதன் எனும் - அலங்காரம் என்னும். மறியும்போது - கவி

மும்போது. உனை உனும் - உன்னை நினைக்கும். நல்காய் - கொடுப்பாய். கோ - தலைவர். 10

திருப்பாதிநிப்புலியூர்

திருவிருத்தம்

புழுவாய்ப் பிறக்கிலும் புண்ணியா உன் அடி என்மனத்தே
வழுவா(து) இருக்க வரந்தர வேண்டும்இவ் வையகத்தே
தொழுவார்க்கு(கு) இரங்கி யிருந்ததான் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த
தீவண்ணனே.

குறிப்பு: - வழுவாது - நீங்காது. வையகத்தே - உலகத்
தலை. வளநீர் - வளப்பம் மிக்க நீர். புனல் - ஆறு. தீவண்
ணன் - நெருப்புப் போன்ற செந்திறமுடையவர். 11

மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்

நாமார்க்குங் குடிஅல்லோம் நமனை அஞ்சோம்
நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலை மில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணி அறியோம் பணிவோம் அல்லோம்
இன்பமே எந்நாளும் துன்ப மில்லை
தாம்ஆர்க்கும் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழைஓர் காதிற்
கோமாற்கே நாம்என்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடிஇணையே குறுகி னேமே.

குறிப்பு: - குடி - அடிமை. இடர்ப்படோம் - துன்பப்பட
மாட்டோம். நடலை - பொய் வாழ்வு. ஏமாப்போம் - துணிந்
திருப்போம். பிணி - பந்தம், நோய். நற்சங்கம் - நல்லசங்கு -
வெண்குழை - வெண்மையான காது அணி. கோமாற்கே -
தலைவருக்கே. மீளா - மாறுபடாத. ஆளாய் - அடிமையாய்

கொய்ம்மலர்ச்சேவடி - பூக்கள் நிறைந்துள்ள சிவந்த திருப்
பாதங்கள். இணை - இரட்டை. குறுகினோம் - அடைந்தோம்.

பதிக வரலாறு: - அப்பர் சுவாமிகள் சூலை நோயால் வருந்
திய பின் மீண்டும் சைவ சமயத்தைத் தழுவியதை அறிந்த
சமணர் தங்கள் சமயத்திற்குக் கேடு வந்ததென அஞ்சிப் பல்லவ
அரசனிடம் முறையிட்டுச் சுவாமிகளுக்குத் தண்டனை விதிக்கு
மாறு வேண்டினர். அதற்கு இணங்க அரசன் அவரைச்
சபைக்கு அழைத்து வருமாறு மந்திரிகளுக்குக் கட்டளையிட்
டான். அவர்கள் அழைப்புக்குப் பதிலாக இத் திருத்தாண்ட
கத்தை சுவாமிகள் அருளினார்கள். 12

திருமறைக்காடு

திருத்தாண்டகம்

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்
தொல்லமரர் துளா மணிதான் கண்டாய்
காண்டற் கிய கடவுள் கண்டாய்
கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்
வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்
மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்
மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும் மனுளன் ருளே

குறிப்பு: - தூண்டு சுடர் - திரியைத் தூண்ட எரிகின்ற
சுடர் (பிரகாசம் நிறைந்ததாயிருக்கும்). குளாமணி - குடாமணி;
முடியிலே வைக்கப்படும் இரத்தினம். ஆற்ற எளியான் - மிகவும்
எளியவன். மாண்ட - தவத்திலும் அன்பிலும் மேம்பட்ட. 13

தனித் திருத்தாண்டகம்

அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐய இம்நீ
அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒன்பொரு ளும்நீ
ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஓர்ஊ ரும்நீ

துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய்தீ
துணையாயென் நெஞ்சந் துரப்பிப் பாய்தீ
இப்பொன்றி இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ
இறைவன்தீ ஏ(று)ஊர்ந்த செவ்வன் நீயே.

குறிப்பு :—ஐயன் - ஆசான். ஒன்பொருள் - சிறந்த செல்வம். துய்ப்பன - அனுபவிக்கும் பொருள்கள். உய்ப்பன - கடைத் தேறச் செய்யும் பொருள்கள். ஏறு - இடபம். 14

திருஒற்றியூர்

திருத்தாண்டகம்

மண்ணாலை விண்ணாலை வலய மல்லை
மலையல்லை கடலல்லை வாயு வல்லை
எண்ணாலை எழுத்தல்லை எரியு மல்லை
இரவல்லை பகலல்லை யாவு மல்லை
பெண்ணாலை ஆணாலை பேடு மல்லை
பிறிதல்லை யானாயும் பெரியாய் நீயே
உண்ணாலை நல்லார்க்குத் தீயை யல்லை
உணர்வரிய ஒற்றியூர் உடைய கோவே.

குறிப்பு :—விண் - ஆகாயம். வலயம் - மண்டலம். எரி - தீ. யான்ஆயும் - நான் ஆராயும். உண்ணாலை - உள் நல்லை. உணர்வரிய - அறிதற்கு அருமையான. 15

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

திருத்தொண்டத் தொகை

பண் - கொல்லிக்கெளவாணம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனுர்க் கடியேன்
இல்லையே என்னுத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இனையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்

வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழிந்தழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடி
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன் [யேன்
ஆரூன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

குறிப்பு :— திருத்தொண்டத்தொகை - திருத்தொண்டர் கூட்டத்தின் திறம் கூறிய பதிகம். அடியார்க்கும் அடியேன் - அடியவர்களுக்கும் அடியேன். இல்லையே என்னுத - எதையும் இல்லையென்று சொல்லாத. வெல்லுமா மிகவல்ல - வெற்றி பெறுந்தன்மையில் மிக்க வலிமையுள்ள. பொழில் - சோலை. அம் தார் - அழகிய மாலை. ஆரூன் - ஆரூரனாகிய யான். அம்மான் - சிவபெருமான். ஆள் - அடிமை.

பதிக வரலாறு :— ஒரு நாள் நம்பியாரூரர் திருவாரூர்த் திருக்கோயிலுக்குப் போனார். அங்கே சிவனடியாரெல்லாரும் கூடியிருந்தனர். அப்பொழுது அவர், “இவர்களுக்கு நான் அடிமையாகும் நாள் எந்நாளோ?” என்று நினைத்துக்கொண்டு சுவாமி தரிசனம் செய்தார். சுவாமி அவருக்குக் காட்சி கொடுத்து, “நீ அடியார்களை வணங்கி அவர்கள் மேலே பதிகம் பாடு” என்று கூறினார். ஆரூர் சுவாமியை வணங்கி, “அடியார் தம்மை எதுவும் அறியாத தமிழேன் எவ்வாறு பாடுவேன்?” என்றார். சுவாமி அவருக்கு அடியார்களுடைய தன்மையை அறிவித்து, “தில்லைவாழ்ந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். நாயனார் பதிகம் பாடி அவர்களை வணங்கினார்.

திருப்புகலூர்

பண் - கொல்லி

தம்மையேபுகழ்ந்(து) இச்சை பேசினும்
சார்வி னும்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ப்மை யாளரைப் பாடாதே எந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கான்

இம்மை யேதரும் சோறும் உறையும்
ஏத்த லாம்இடர் கெடலும்ஆம்
அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற்கு)
யாதும் ஐயுற வில் ஔயே.

குறிப்பு :— சார்வினும்-அடுத்திருப்பினும், தருகிலா-தா
மாட்டாத. பொய்ம்மையாளர்-பொய்ம்மையுடைய (அற்ப)மனிதர்,
எந்தை-என்னப்பன். ஏத்தலாம் - (இறைவனைத்) துதித்தலும்
ஆகும். இடர் கெடல்-துன்பம் அறுதல். அம்மை- மறுமை. 17

திருச்சோற்றுத்துறை

பண்-கௌசிகம்

இலையால் அன்பால் ஏத்தும் அவர்க்கு
நிலையா வாழ்வை நீத்தார் இடமாம்
தலையால் தாழும் தவத்தோர்க் கென்றும்
தொலையாச் செல்வச் சோற்றுத் துறையே.

குறிப்பு :—ஏத்தும்-துதிக்கும். நிலையா-நிலையில்லாத. நீத்
தார்-நீக்கியருளுபவர். தாழும் - வணங்கும். தவத்தோர்க்கு
தவமுடையவர்களுக்கு. தொலையாச் செல்வம் - அழியாத
முத்திச் செல்வம். 18

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாற்பாடக் கேட்டேயும் வளர்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வர்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்

விதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமலியின்மேல் நின்றும் புரன்(டு)இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகான் கிடந்தாள்ளன் னேஎன்னே
ஈதேவம் தோழி பரிசுசுல்லார் எம்பாவாய்.

குறிப்பு :—ஆதி - முதல். அந்தம் - முடிவு. சோதி - ஒளி
வடிவான சிவபெருமான். வளர் தடங்கண் - வாளைப் போன்ற
தும் அகன்றதுமான கண். வளருதியோ - உறங்குகின்ற
யோ. வன் செவி - வலிய (செவிடான) காது. மெய்ம்மறந்து-
தன்னை மறந்து. போது ஆர் அமளி - பூக்கள் பொருந்திய
சயனம். ஈது - இது. பரிசு - தன்மை. ஏல் - (சொல்வதை)
ஏற்றுக்கொள். ஓர் - (அதன் பொருளை) ஆராய்ந்து பார்
எம்பாவாய் - எம் பதுமை போன்ற பெண்ணே. 19

கோயில் முத்த திருப்பதிகம்

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீ இருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
இருப்ப தானுல் அடியேன்உன்
அடியார் நடுவு னிருக்கும்
அருளைப் புரியாய் பொன்னம்பலத்தோம்
முடியா முதலே என்கருத்து
முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே.

குறிப்பு :— உடையாள் - நம்மை ஆளாக உடைய உமா
தேவியார். பொன்னம்பலத்து எம் முடியா முதலே - பொற்
சபையில் ஆடும் எமது அந்தமில்லாத முதல்வனே. 20

48

திருவருட்பாத் திரட்டு

சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு

கோயில்

பண் - பஞ்சமம்

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
 மெய்யடி யார்கள் விரைந்துவம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசுடி
 ஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்த
 அண்டங் கடந்த பொருள் அளவி
 லாததோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
 பண்டும் இன்றும் என்றும்உள்ள
 பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

குறிப்பு:— மிண்டு மனத்தவர் - முரட்டு மனத்தவர்.
 பண்டு - முன்னே.

21

திருமுலர்

திருமந்திரம்

அன்புஞ் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
 அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்திலர்
 அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
 அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப் பாரே.

குறிப்பு:— அறிவிலார் - அறியாதவர். அமர்ந்திருப்பர் -
 பொருந்தியிருப்பர்.

22

சேக்கிழார் பெரிய புராணம்

ஐந்துபே ரறிவும் கண்களே கொள்ள
 அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
 சிந்தையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்
 திருந்துசாத் துவிகமே ஆக

இத்துவாழ் சடையான் ஆடுமா னந்த
 எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
 வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
 மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

குறிப்பு:—ஐந்து பேரறிவு-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி
 என்னும் ஐந்து புலன்களாலும் உண்டாகும் அறிவு. கண்களே
 கொள்ள-மற்றப் புலன்களின் உணர்ச்சி குறைய, காண்பதாகிய
 உணர்ச்சி கூடி நிற்க. கரணங்கள் நான்கு - மனம், புத்தி,
 சித்தம், அகங்காரம் என்பவை. முக்குணங்கள் - சாத்வீகம்,
 இராசதம், தாமதம். இந்து - சந்திரன். தனிப்பெருங்கூத்து -
 ஆனந்த தாண்டவம். திளைத்து-அனுபவித்து.

23

கச்சியப்ப சிவாசாரியார் கந்தபுராணம்

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க
 மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை யரசு செய்க
 குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்க ளோங்க
 நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவ நீதி
 விளங்குக உலக மெல்லாம்.

குறிப்பு:—மலிவளம்-நிறைந்த செல்வம். கோல்முறை-
 செங்கோல் முறைப்படி. வேள்வி-யாகம்.

24

அருணகிரீநாதர் திருப்புகழ்

இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும் எழில்தீறும்
 இலங்கு நூலும் புலியத ளாடையும் மழுமானும்
 அசைந்த தோடுஞ் சிரமணி மாலைபும் முடிமீதே
 அணிந்த ஈசன் பரிஷுடன் மேவிய குருநாதா
 உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேற முனிவோனோ
 உகந்த பாசங் கயிருருடு தூதுவர் நலியாதே
 அசைந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேனும்
 அமைத்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமானே.

குறிப்பு:—ஏறு - இடபம். கரி - யானை. அதன் - தோல்.
 மழு-மழு ஆயுதம். கிளை-சுற்றம். உகந்த-விரும்பிய. நலியா
 தே-வருந்தாமல். புயமிசை-தோளில். மேவிய-பொருந்திய. 25

மத்திய பிரிவு

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

திருக்கேதீச்சரம்

பண் - தட்டராகம்

விருது குன்றமா மேருவில் நாணர
 வாஅழல் எரியம்பாப்
 பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின்
 றுறைபதி யெந்நாளும்
 கருது கின்றவூர் கணகடற் கடி கமழ்
 பொழிலணி மாதோட்டம்
 கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழக்
 கடுவினை யடையாவே.

குறிப்பு:— விருது குன்ற - (திரிபுரத்திலுள்ளோர்கள்)
 வெற்றி கெட. நாணரவா - (ஆதிசேடன் என்னும்) பாம்பு
 நாணகவும். அனலெரி-சுடுகின்ற அக்கினி. பொருது மூவெயில்
 செற்றவன்-போர் செய்து முப்புரங்களையும் அழித்தவர். பற்றி-
 விரும்பி. கண கடற் கடி கமழ் பொழிலணி - முழங்குகின்ற
 கடல் சூழ்ந்த வாசனை கமழும் சோலை செறிந்த. 'கடுவினை -
 தீவினை. 1

பாடல் வினையார் பலபல சரிதையர்

எருதுகைத் தருநட்டம்
 ஆடல் பேணுவ ரமர்கள் வேண்டநஞ்
 சுண்டிஞர் கண்டத்தர்
 ஈட மாவது இருங்கடற் கரையினி
 லெழில்திகழ் மாதோட்டம்
 கேடி லாதகே தீச்சரம் தொழுதெழக்
 கெடுமிடர் வினைதானே.

குறிப்பு :— சரிதையர் - ஒழுக்கத்தை உடையவர். எருதுகைத்து-இடபத்தைச் செலுத்தி. அருநட்டம் - அரியநடனம். பேணுவர்-விரும்புவர். அமரர்கள்-தேவர்கள். ஈடம் - இடம். இரும்-பெரிய. எழில் திகழ்-அழகு விளங்கும். இடர்வினை - வருத்தத்தைச் செய்யும் தீவினை.

பெண்ணோர் பாகத்தர் பிறைநவழ் சடையினர்
அறைகழல் சிலம்பார்க்கச்
சுண்ண மாதரித் தாடுவர் பாடுவர்
அகந்தொறு மிடுபிச்சைக்
குண்ண லாவதோ ரிச்சையி னுழல்பவர்
உயர்தரு மாதோட்டத்
தண்ணல் நண்ணுகே தீச்சர மடைபவர்க்
கருவினை யடையாவே.

குறிப்பு :—ஆர்க்க - ஒலிக்க. சுண்ணம் ஆதரித் தாடுவர்-விழுதியை விரும்பி அணிபவர். அகம்-வீடு. உண்ணலாவதோர் இச்சையினுழல்பவர் - உண்ண வேண்டுமென்னும் விருப்பமுடையவர்போலச் சென்றவர்.

3

பொடிகொள் மேலியர் புலியத ளரையினர்
விரிதரு கரத்தேந்தும்
வடிகொள் முவிலை வேலினர் நூலினர்
மறிகடல் மாதோட்டத்
தடிக ளாதரித் திருந்தகே தீச்சரம்
பரிந்தசித் தையராசி
முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேல்
மொய்த்தெழும் வினைபோமே.

குறிப்பு :—பொடி-விழுதி. அதன்-தோல். வடிகொள் முவிலை வேலினர்-கூர்மை பொருந்திய முத்தலைச் சூலத்தை உடையவர். மறிகடல் - திரைபொருங்கடல். ஆதரித்து - விரும்பி.

பரிந்த சிந்தையர்-அன்புகொண்ட மனத்தை உடையவர். அடிபேண-பாதங்களை வணங்க. மொய்த்து-திரண்டு.

4

நல்ல ராற்றவும் ஞானநன் குடையர்தம்
அடைத்தவர்க் கருவிய
வல்லர் பார்மிசை வான்பிறிப் பிறப்பிலர்
மலிகடன் மாதோட்டத்
தெல்கை யின்புக மெந்தைகே தீச்சரம்
இராப்பகல் நினைத்தேத்தி
அல்ல லாசறுத் தரனடி யினைதொழும்
அன்பரா மடியாரே.

குறிப்பு :—ஆற்றவும் - மிகவும். பார்மிசை - உலகத்தில். வான்-உயர்ந்த. மலி - நிறைந்த. எல்லையில் புகழ் எந்தை - அளவில்லாத கீர்த்தியையுடைய எம் தந்தை போன்றவர். அல்லல் - துன்பம்.

5

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகள்தனைப்
பொருத்தவைத் தொருபாகம்
மாரை யங்கயற் கண்ணிபா லருவிய
பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
வாழை யம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற
மருவிய மாதோட்டக்
கேழல் வெண்மருப் பணித்ததீள் மாப்பர்கே
தீச்சரம் பிரியாரே.

குறிப்பு :—பேழை - பெட்டி. வார் - நீண்ட. திருமகள் - கங்காதேவி. மாழை - மாவடு. அங்கயற்கண்ணி - அழகிய கயல்மீன் போன்ற கண்ணையுடைய உமாதேவியார். அம்பொழில் - அழகிய சோலை. மந்திகள் - குரங்குகள். கேழல் வெண் மருப்பு - (விஷ்ணுவாகிய) பன்றியினது வெண்மையான கொம்பு.

6

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல்
 லுலகினி லுயிர்வாழ்க்கை
 கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக்
 காதலித் துறைகோயில்
 வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழில்மஞ்ஞை
 நடமிடு மாதோட்டம்
 தொண்டர் நாள்தொறுந் துதிசெய அருள்செய்கே
 தீச்சர மதுதானே.

குறிப்பு :— பண்டு-முற்காலத்தில். நால்வருக்கு - சனகர், சநாதனார், சனற்குமாரர், சனந்தனர் ஆகிய நால்வருக்கு. கடலிடம்-கடல் சூழ்ந்த உலகத்துள்ளார். காதலித்து - விரும்பி. பண்செயும்-கீதங்களைப் பாடும். மலர்ப்பொழில் - பூஞ்சோலை. மஞ்ஞை நடமிடும்-மயில்கள் கூத்தாடும். 7

தென்னி லங்கையர் குலபதி மலைநலிந்
 தெடுத்தவன் முடிதிண்தோள்
 தன்ன லங்கேட அடர்த்தவற் கருள்செய்த
 தலைவனுர் கடல்வாய்ப்
 பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்
 பொருந்திய மாதோட்டத்
 துன்னி யன்பொடு மடியவ ரிறைஞ்சுகே
 தீச்சரத் துள்ளாரே.

குறிப்பு :—பதி-தலைவன். நலிந்து-வருந்தி. திண்தோள்-வலியபுயம். அடர்த்து-நெறித்து. உன்னி-சிந்தித்து. 8

பூவு ளானுமப் பொருகடல் வண்ணனும்
 புவிபிடந் தெழுந்தோடி
 மேவி நாடிநின் னடியினை காண்கிலா
 வித்தக மென்னுகும்

மாவும் பூகமுங் கதலியும் நெருங்குமா
 தோட்டநன் னாகர்மன்னித்
 தேவி தன்னெடுந் திருந்துகே தீச்சரத்
 திருந்தனம் பெருமானே.

குறிப்பு :— பூவுளான் - தாமரை ஆசனத்தவராகிய பிரமா. கடல்வண்ணன் - சமுத்திரம்போன்ற நீல நிறத்தவராகிய விஷ்ணு. புவியிடந்து - (பன்றியாய்ப்) பூமியைக் கிழித்து. எழுந்தோடி - (அன்னமாய்) மேலே எழுந்து சென்று. நாடி - தேடி. வித்தகமென்னுகும் - கடவுட்டன்மை எவ்வாறாகும். பூகம்-கமுகு. கதலி - வாழை. 9

புத்த ராய்ச்சில புனைதுகி லுடையவர்
 புறனுரைச் சமண்ஆதர்
 எத்த ராகிநின் றுண்பன ரியம்பிய
 ஏழைமை கேளேன்மின்
 மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து
 போர்த்தவர் மாதோட்டத்
 தத்தர் மன்னுபா லாவிபின் கரையிற்கே
 தீச்சர மடைமின்னே.

குறிப்பு :— புனைதுகில் - தைத்த வஸ்திரம். புறனுரை-புறங்கூறல். எத்தர் - வஞ்சிப்பவர். ஏழைமை - அறியாமை. கேளேன்மின் - கேளாதொழியுங்கள். மத்த யானை - மதயானை. மறுகிட - அஞ்சும்படி. 10

மாடெ லாம்மண முரசெனக் கடலின
 தொலிகவர் மாதோட்டத்
 தாட லேறுடை அண்ணல்கே தீச்சரத்
 தடிகளை யணிகாழி
 நாடு ளார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொல்
 நவின்றெழு பாமாலைப்
 பாட லாயின பாடுமின் பத்தர்கள்
 பரகதி பெறலாமே.

குறிப்பு :—மாடு-பக்கம். ஏறு-இடபம். அணிகாழி-அழகிய சீர்காழி. பரகதி - மோட்சம். 11

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

பொது

பண்-காந்தார பஞ்சமம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

குறிப்பு :—சொற்றுணை வேதியன்-ஆன்மாக்களுக்கு உற்ற துணை யென்று கூறப்படும் வேத முதல்வன். பொற்றுணைத் திருந்தடி - பொலிவுள்ள திருத்தமாகிய இணையடிகள். கற்றுணைப் பூட்டி - கல்லோடு சேர்த்துக் கட்டி. நற்றுணை - நல்ல துணை. 1

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன் அஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

குறிப்பு :— அருங்கலம் - அரிய அணிகலம். பொங்கு - பொலிவுள்ள. ஆவினுக்கு - பசவுக்கு. அரனஞ்சாடுதல் - சிவ பிரான் பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயமாகிய ஐந்து கௌரியங்களையும் அபிஷேகமாகக் கொண்டருளுதல். கோவினுக்கு - அரசனுக்கு. கோட்டமில்லது-கோணுதல் இல்லாமை; செங்கோன்மை. 2

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகிவிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிதின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

மத்திய பிரிவு

57

குறிப்பு :— விண்ணுற - வானத்தைப் பொருந்த. வெவ்வழல் - கொடிய நெருப்பு. உண்ணிய புகில் - உண்ணுதற் குப் புகுந்தால். பண்ணிய - படைத்த. பயின்ற-பிறவிதோறும் செய்து திரண்ட. நண்ணி நின்றறுப்பது - பொருந்தி நின் றெழிப்பது. 3

இடுக்கண்பட் டிருக்கிலும் இரந்து யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவு வோமல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளின் நாம்உற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

குறிப்பு :—இடுக்கண் - துன்பம். அடுக்கல் - மலை. அருளின் - கருணையினால். நடுக்கத்தை - அச்சத்தை. 4

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை ஆறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

குறிப்பு :—வெந்த நீறு - சிவாக்கினியில் விளைந்த விபூதி. விரதிகள் - தபசிகள். அந்தணர் - பிராமணர். அருமறை - அரியவேதம். ஆறங்கம் - வேதாங்கம் ஆறு; சினை, கற்பம், வியாகரணம், நிருக்தம், சந்தோபிசிதம், சோதிடம். 5

சலமில்ன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமில்ன் நாடொறும் நல்கு வான்நலன்
குலமில் ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே.

குறிப்பு :—சலமில்ன் சங்கரன் - சங்கரர் (எவரிடத்தும்) வைரமில்லாதவர். சார்ந்தவர்க்கு-அடியவர்க்கு. நலம்-நன்மை. நல்குவான் நலன் - (அடியவர்க்கு) நன்மை புரிவார். குலமில் ராகிலும் - குலநல மற்றவர்களாயினும். 6

வீடினார் உலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினார் அந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினேன் ஓடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே.

குறிப்பு :—வீடினார் உலகினில் - உலகில் (பாவிகள்) கெட்
டொழிந்தார்கள். விழுமிய - சிறந்த. அந்நெறி - அம்முத்தி
நெறி. உருவம்-(இறைவன்) திருவுரு. நாடினேன்-உண்மை
(இலக்கணத்தை) ஆராய்ந்தேன். நாடிற்று-தலைப்பட்டது. 7

இல்லக விளக்கது இருள்கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

குறிப்பு :— இல்லக விளக்கு - வீட்டினுள் விளக்கு .
சொல்லக விளக்கு-சொல்லினுள் விளக்கு. பல்லக விளக்கு -
பலவிடத்து விளக்கு. நல்லக விளக்கு - நல்ல மனவிளக்கு. 8

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர னுதல் திண்ணமே
அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

குறிப்பு :—முன்னெறி - (எல்லா நெறிகளுக்கும்) முற்பட்ட
நெறி. முக்கணன் தன்னெறி - மூன்று கண்களையுடைய சிவ
பிரானது மார்க்கம். சரண் - புகலிடம். திண்ணம் - நிச்சயம்.
அந்நெறி - அம்மார்க்கம். அடைந்தவர்க்கு - (சிவஞானத்தை)
அடைந்த அடியார்களுக்கு. நல்நெறி - நல்வழி. 9

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

குறிப்பு :—மாப்பிணை தழுவிய மாதா-பெருமை வாய்ந்த
பெண்மான் போன்ற உமாதேவியார். பூப்பிணை திருந்தடி-
பூமாலகளை அணிந்த சிறந்த திருவடிகள். நாப்பிணை தழுவிய-
நா இயைந்து தழுவிய. 10

மேற் பிரிவு

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

திருக்கோணமலை

பண்-புறநீர்மை

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி அலம்பும்
நிமலநீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகட லோதம் நித்திலங் கொழிக்கும்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குறிப்பு :—நிரைகழல் அரவம்-வரிசையான வீரக்கழலின் ஒலி. அலம்பும்-ஒலிக்கும். நிமலநீ-மலமற்றவர். வரைகெழு மகள்-மலையில் தோன்றிய உமாதேவியார். விடையர்-இடபத்தை உடையவர். சந்து-சந்தனம். வரன்றி-கொழித்து. குரைகடல் ஓதம் - ஒலிக்கின்ற கடல் அலை. நித்திலம் - முத்து. 1

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து
அவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
பிறைநுத லவளொடு முடனுய்க்
கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்து
கொள்ளமு வித்திலஞ் சுமந்து
குடிதனை நெருக்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குறிப்பு :—கடிதென-விரைவாக. கரி - யானை. உரி-தோல். பிடியன - பெண் யானைபோன்ற. பெய்வளை மடந்தை - வளையலை யணிந்த உமாதேவியார். பிறைநுதலவன் - பிறைபோன்ற நெற்றியை உடையவர். நித்திலம் - முத்து. 2

பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
படர்சடை முடியிடை வைத்தார்
கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
மாகமுன் கலந்தவர் மதில்மேல்
தனித்தபே ருருவ விழித்தழல் நாகம்
தங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குறிப்பு :—பனித்து இளந்திங்கள் - குளிர்ச்சியுடையதாகிய பிறைச் சந்திரனை. பைந்தலை - பசிய தலை. துவர்வாய்க் காரிகை- பவளம் போன்ற வாயினையுடைய உமா தேவியார். தனித்த பேருருவ விழித்தழல் நாகம் தாங்கிய மேரு வெஞ்சிலையா - நெருப்புப் போன்ற கண்களையுடைய (வாசுகியெனும்) பாம்பினை (அம்பாகக்)கொண்ட ஒப்பற்ற பெரிய உருவத்தினையுடைய மேருமலையினைக் கொடிய வில்லாக. 3

பழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
பாங்குடை மதனனைப் பொடியா
விழித்தவன் தேவி வேண்டமுன் கொடுத்த
விமலனார் கமலமார் பாதர்
தெழித்துமுன் னரற்றும் செழுங்கடற் றரளம்
செம்பொனு மிப்பியும் சுமந்து
கொழித்துவன் றிரைகள் கரையிடைச் சேர்க்கும்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குறிப்பு.—மதனனைப் பொடியா விழித்து அவன் தேவி வேண்ட முன் கொடுத்த விமலனார்—மன்மதனைச் சாம்பராகும் படி கோபித்துப் பார்த்துப் பின் அவன் மனைவியாகிய இரத்தேவி வேண்டிக்கொள்ள மீண்டும் எழுப்பிக் கொடுத்த நின் மலர். கமலம்—தாமரை. தெழித்து—பேரொலி செய்து. தரளம் முத்து. இப்பி — சிப்பி. வன்றிரைகள்—வலிய அலைகள்.

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினு மலாத்து மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பினியுந் தொழிலர்பால் நீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலும் சுனையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குறிப்பு :—போற்றிசைப்பார்கள்—வணங்கித் துதிப்பார்கள்
மருவி நின்று அகலா மாண்பினர் — பொருந்தி நின்று நீங்காது
பெருமையுடையவர்.

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
திரித்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளும்
செம்மையார் நம்மையா ளுடையார்
விரித்துயர் மௌவல் மாதவி புன்னை
வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின்
குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்கூழ்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குறிப்பு :—பரிந்து — மனம் கசிந்து. மாணி — பிரமசாரியாகிய
மார்க்கண்டேயர். கூற்றை — யமனை. செம்மையார் — செவ்விய

தன்மையுடையவர். ஆளுடையார் — அடிமையாகக் கொண்டவர்.
மௌவல்—மல்லிகை. மாதவி — குருக்கத்தி. பொழில்—சோலை. 6

எடுத்தவன் தருக்கை யிழித்தவர் விரலால்
ஏத்திட வாத்தமாம் பேறு
தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பும்
இறப்பறி யாதவர் வேள்வி
தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழானர்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குறிப்பு :—எடுத்தவன் தருக்கை இழித்தவர் விரலால்.
கைலாய மலையைத் தூக்கியவனாகிய இராவணனது கர்வத்
தினைப் பெருவிரலால் அடக்கியவர். ஆத்தம்—இஷ்டம். 7

அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
யகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
பெருவரா யுறையு நீர்மையர் சீர்மைப்
பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளொரியாய்
உயர்ந்தவர் பெயர்ந்ததன் மாற்கும்
குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குறிப்பு :—அருவராது — அருவருப்படையாது. வெண்
டலை — வெண்மையான மண்டையோடு. அகம் — வீடு. பதி-
பிச்சை. பெருவர் — பெரியவர். நீர் மையர் — தன்மையர்.
சீர்மை — சிறப்பு. கடல்வண்ணன் — சமுத்திரம்போன்ற

நிறத்தையுடைய விஷ்ணு. ஒள்ளெரி - ஒளி பொருந்திய
சோதி. மாற்கு - விஷ்ணுவுக்கு. 8

நின்றனுந் சமனும் இருந்துணுந் தேரும்
நெறியலா தனபுறங் கூற
வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபால்
மெல்லிய லோடு னுகித்
துன்றுமொண் பௌவ மன்வலும் துழ்ந்து
தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்
குன்றுமொண் கானல் வாசம்வந் துலவும்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குறிப்பு: — உணும் - உண்ணும். சமனும் - சமனாகும்
தேரும் - புத்தரும். நெறியலாதன - நன்னெறியல்லாதனவா
கிய சொற்களை. பரிசினர் - தன்மையுடையவர். பால் - பக்கம்.
மெல்லியல் - மெல்லிய தன்மையுடைய உமாதேவியார்.
துன்றும் - பொருந்தும். பௌவம் - கடல், மவ்வல் - மல்லிகை.
கானல் - கடற்கரைச் சோலை. 9

குற்றமி லாதார் குரைகடல் துழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்
கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
உற்ற செந் தமிழார் மாலையீ ரைந்தும்
உரைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர்
சுற்றமு மாகித் தொல்வினையடையார்
தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே.

குறிப்பு: — கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான் - நூல்
களைக் கற்றுணர்ந்த கேள்வியறிவினையுடைய சீகாழிப்பதியில்
வாழும் பெரியவர். தொல்வினை - பழைய பாவங்கள். 10

திருநீற்றுப்பதிகம்

திரு ஆலவாய்

பண் - காந்தாரம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்திர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி ளுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆல வாயான் திருநீறே.

குறிப்பு: — வானவர் - தேவர். சந்திரம் - அழகு. தந்திரம் -
(மோட்சத்திற்கு) உபாயம். செந்துவர் வாய் உமை பங்கன் -
சிவந்த பவளம் போன்ற திருவாயினையுடைய உமாதேவியாரைப்
பாகத்திற் கொண்டவர். திருவாலவாய் - மதுரை. 1

வேதத்தி ளுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையி ளுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் துழ்ந்த திருஆல வாயான் திருநீறே.

குறிப்பு: — வெந்துயர் - கொடிய துன்பம். போதம் - ஞானம்.
புன்மை - குற்றம். ஓதத் தருவது - (பெருமையை எடுத்துக்)
கூறிப் பாராட்டத் தக்கது. உண்மை - உண்மை நூல்கள்.
சீதப்புனல் - குளிர்த்த நீர். 2

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
புத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே.

குறிப்பு: — முத்தி - மோட்சம். சத்தியம் - உண்மை. தக்
கோர் - பெரியோர். பரவ இனியது - துதிக்க இன்பத்தருவது.
சித்தி - விருப்ப நிறைவு; வெற்றி. 3

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே.

குறிப்பு :— கவின் - அழகு. பேணி - போற்றி. மாணத்
தகைவது-குற்றத்தை அழிப்பது; டூனம் என்பது மாணம் என
நின்றது. பதி-அறிவு. சேனம்-பெருமை. 4

பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவது, தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம் தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே.

குறிப்பு :— புண்ணியம் - புண்ணிய வடிவம். அந்தம் -
முடிவு. 5

அருத்தம் தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தத் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம் தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும்வெண் னீறு
திருத்தகு மாளிகை நூற்ற திரு ஆல வாயான் திருநீறே.

குறிப்பு :— அருத்தம் - செல்லம். அவலமறுப்பது - துள்
பத்தை நீக்குவது. வானம் அளிப்பது - மோட்சத்தைக் கொடுப்
பது. திருத்தகு - செல்வம் பொருந்திய. 6

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதகு துலத் தால் வாயான் திருநீறே.

குறிப்பு :— எயில் - புரம். அட்டது-அழித்தது. இருமைக்
கும் உள்ளது-இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதுணையாயுள்ளது.
பயிலப்படுவது-மிகுதியும் அணியப்படுவது. பாக்கியம் - செல்
வம். துயில் - மரணம். அயில் - கூர்மை. 7

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் ஆறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி ஆல வாயான் திருநீறே.

குறிப்பு :—பராவணம்-பராசக்தியின் தன்மை; தராவணம்-
புமிதேவியின் தன்மை. தத்துவம்-உண்மை. அரா-பாம்பு. 8

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பத் தருவது நீறு
ஆலம் துண்ட மிடற்றெம் ஆல வாயான் திருநீறே.

குறிப்பு :—மால் - விஷ்ணு. அயன் - பிரமா. மெய்யது -
உடம்பிலுள்ளது. ஏல - பொருத்த. இடர் - துன்பம். ஆலம் -
நஞ்சு. மிடறு - கழுத்து. 9

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்திகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்திசைப் பட்ட பொருளார் ஏத்துத் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணித் தேத்தும் ஆலவாயான் திருநீறே.

குறிப்பு :—குண்டிகைக் கையர்-குடத்தைக் கையில் தாங்
கிய சமணர். சாக்கியர் - புத்தர். எண்திசைப்பட்ட பொரு
ளார்-அட்டதிக்குப் பாலகர். தகை-தன்மை. அண்டத்தவர் -
தேவர். 10

ஆற்றல் அடல்விடை யேறும் ஆலவா யான்திரு நிறைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பத்தன்
தேற்றித் தென்னனுட நூற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

குறிப்பு :—ஆற்றல் அடல் விடை - வல்லமையும் வெற்றியு
முடைய இடபம். புகலி நிலாவும் பூசுரன் - சீகாழியில் விளங்
கும் பிராமணர். தென்னன் - பாண்டியன். தீப்பிணி - கொடிய
வியாதி. சாற்றிய - சொல்லிய. 11

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

திருக்கேதீச்சரம்

பண் - நட்பாபாடை

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்தனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானை உரி போர்த்தமண வானன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெனும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

குறிப்பு :—நத்தார் - பகைவர்களை. படைஞானன்-(கொல்
லுந் தன்மையுள்ள) ஞானமாகிய படையை உடையவன். பசுஏறி-
இடபவாகனன். நனை கவிழ்வாய் - (மதநீரால்) நனைந்த தொங்
கும் வாயையுடைய. உரி - தோல். பத்தாகிய - அன்புமயமாகிய.
'நத்தார்படை ஞானன் பசுவேறி' என்பதற்கு, 'பாஞ்சசன்னிய
மென்னும் சங்கையேந்திய ஞானியாகிய விஷ்ணுவென்னும் இட-
பத்திலேறினவர்' எனவும் பொருள் கூறலாம்.

சுடுவார்பொடி நிறுந்தல்ல துண்டப்பிறை கீளும்
கடமார்க்கி யானையுரி அணிந்தகறைக் கண்டன்
படஏரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாவுறை கின்றுள்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

குறிப்பு :—சுடுவார் பொடிநீறும் - சுடப்பட்டவர்களின் சாம்
பரையும். துண்டப்பிறை கீளும் - பிறைச்சந்திரனையும், அழை
ஞானையும். கடமார் - மதத்தையுடைய. உரி-தோல். படவேரிடை
மடவான் - படத்தினையொத்த இடையினையுடைய உமாதேவீ
யார். திடமா - உறுதியாக.

அங்கம்மொழி யன்னுரவர் அமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கம்செய்த பிறைகுடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணை வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

குறிப்பு :— அங்கம் மொழியன்னுரவர் - வேதாங்கங்களை
ஓதிய பிராமணர்கள். வங்கம் - கப்பல். பங்கம் செய்த பிறை-

துண்டப் பிறை. செங்கண் அரவசைத்தான்-சிவந்த கண்களை
யுடைய சர்ப்பக் கச்சை யணிந்தவர். 3

கரியகறைக் கண்டன்நல்ல கண்மேலொரு கண்ணுன்
வரியசிறை வண்டு யாழ்செயும் மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிறை ஏறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியுமறை வல்லான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

குறிப்பு :—வரிய சிறை-வரிகளோடு கூடிய சிறகு. பரிய
திறை-பெரிய அலைகள். ஏறியா-வீசி. 4

அங்கத்துறு நோய்கள்வடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்ட நன் னகரில்
பங்கம்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

குறிப்பு :— அங்கம் - உடம்பு. வங்கம் - கப்பல். பங்கம்
செய்த மடவாளொடு-திருமேனியைப் பகிர்ந்துகொண்ட உமா
தேவியாரோடு. தெங்கம் பொழில்-தென்னஞ்சோலை. 5

வெய்யவினை யாயஅடி யார்மேலொழித் தருளி
வையம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

குறிப்பு :— வெய்ய-கொடிய. வையம் மலிகின்ற-பூமியைச்
சூழ்ந்துள்ள. பையேரிடை மடவான்-படத்தை யொத்த இடை
யினையுடைய கௌரியம்மை. செய்ய சடைமுடியான் - சிவந்த
ச்டாமுடியை யுடையவர். 6

ஊனத்துறு நோய்கள்வடி யார்மேலொழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பால்நத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான் திருக் கேதீச்சரத் தானே.

குறிப்பு :—ஊனத்துறு நோய்-குற்றம் மிகுந்த நோய். வால்நத்து உறுமலியும்-வெண்சங்குகள் மிகுந்து நிறையும். பால் நத்துறுமொழியாள்-பாலைப் போன்ற இனிய மொழியை யுடையவரான உமாதேவியார். எனத்து எயிறு - பன்றியின் கொம்பு. 7

அட்டன்அறு காகஅரை தன்மேலரவு ஆர்த்து
மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழில் மாதோட்டநன் னாகரில்
பட்டவரி நுதலானொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்நமை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

குறிப்பு :—அட்டன்-அஷ்டமூர்த்தத்தையுடையவன். அரவு ஆர்த்து-பாம்பினை அணிந்து. மட்டு - தேன். வண்டாலும் பொழில்-வண்டுகள் சப்திக்கும் சோலை. பட்டவரி நுதலாள் - பட்டத்தினை பணிந்த நீண்ட நெற்றியையுடைய உமாதேவி யார். சிட்டன் - மேலானவன். 8

ஹவரென இருவரென முக்கண்ணுடை லுர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் னாகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்னெனை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

குறிப்பு :—ஹவர்-பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரர். இருவர் - சக்தி, சிவம். தூங்கும் பொழில்-தொங்குகின்ற சோலை. 9

கறையார்கடல் துழந்தகழி மாதோட்டநன் னாகருள்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத்தானே
மறையார்புக டுரன்னடித் தொண்டனுரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே.

குறிப்பு :—கறையார் - கருமை பொருந்திய. கழி-உப்பளம். சிறையார் பொழில் வண்டு யாழ் செய்யும் - சிறகுகளையுடைய வண்டுகள் பண்பாடுகின்ற சோலை சூழ்ந்த. மறையார் புகழூரன்-பிராமணர்கள் புகழும் நம்பியாரூரன். கூடா கொடுவினை-தீவினை கள் அடையா. 10

மாணிக்கவாசக சீவரீமிகள் திருவாசகம்

கோயிற்றிருப்பதிகம்

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைத்தின் வழியடைத்து அமுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவத் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே.

குறிப்பு :—மாறி-(என் வழி வராமல்) மாறுபட்டு. வழி அடைத்து - வாயில்களை மூடி. அமுதே ஊறிநின்று என்னுள் எழுபரஞ்சோதி - பேரானந்தமே சுரந்துகொண்டிருக்கச் செய்து என் உள்ளத்தில் எழுகின்ற மேலான ஒளியே. உள்ளவா காண - (உன்) உண்மையான சொருபத்தை (நான்) காணும் படி. தேறல் - தேன். ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த இன்பமே - பதவிகள் எல்லாவற்றையும் கடந்த முடிவில்லாத இன்பமயமானவனே. அன்பே-அன்பு வடிவாயிருப்பவனே. 1

அன்பினால் அடியென் ஆவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாய்க்கசித் துருக
என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனெடுக்கை மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீகூடைச் சிவபுரத் தரசே.

குறிப்பு :—ஆவி - உயிர். ஆக்கை - உடம்பு. என் பரம் அல்லா - எனக்குக் கிடைக்கத் தகுதியில்லாத. இன் னருள் - இனிய அருள். முன்புமாய்ப் பின்பு முழுதுமாய்ப்

பரந்த முத்தனே - (எல்லாவற்றிற்கும்) முன்னுமாய் (அவற்
றிற்குப் பின்னுமாய்க் கலப்பினால்) அவை முழுதுமாய் வியா
பித்துள்ள பாசநீக்கமுள்ளவனே. 2

அரைசனே அன்பர்க் கடியனே னுடைய
அப்பனே ஆவியோ டாக்கை
புரையுரை கனியப் புருத்துநின் றுருக்கிப்
பொய்யிருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே
திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
உரையுணர் விறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே
யானுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே.

குறிப்பு :— புரையுரைகளிய - உள்துளை (எலும்புத்துளை)
வரையில் நெகிழ் இருள் கடிந்த - அஞ்ஞானத்தைப் போக்
கிய. திரை பொரா மன்னும் அமுதத் தெண்கடலே - அலை
மோதாத (கலக்கம் இல்லாத) நிலை பெற்ற அமுதமாகிய
தெளிந்த (ஆனந்தக்) கடலே. உரை உணர்வு இறந்து நின்று
உணர்வதோர் உணர்வே-சொல்லையும் சுட்டறிவையும் கடந்து
நின்று (சிவஞானத்தால்) அறியப்படும் பேரறிவே. உரைக்கு
மாறு-புகழ்ந்து கூறும் விதத்தை. 3

உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்குத் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப்பிறப் பறுக்கும் எம்மருந்தே
திணித்ததோர் இருளில் தெளிந்ததா வெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கள்தா மில்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற்கு இளியென்ன குறையே.

குறிப்பு :—உணர்ந்த - கலைஞானம் கைவரப்பெற்ற. உம்
பர்-தேவர். ஒழிந்தார்-பிறர். இணங்கிலி - (ஒன்றற்கொன்று)
தொடர்பில்லாத. எனைப் பிறப்பறுக்கும் எம் மருந்தே -

என்னுடைய பிறவிப் பிணியைப் போக்கும் மருந்துபோல்
பவனே. திணித்ததோர் இருளில் தெளிந்த தூவெளியே -
(உயிரைப்பற்றியுள்ள) மிகுந்த ஒப்பற்ற (ஆணவ) இருள் நீங்
கித் தெளிவடைதற்கேதுவாகிய பரிசுத்தமான அருள்வெளியே.
குணங்கள் தாமிலா இன்பமே-முக்குணங்களின் தொடர்பில்லாத
பேரானத்தமே. குறுகினேற்கு-அடைந்த எனக்கு.

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறைபெரு நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயுந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீயென் உடலிடங் கொண்டாய்
இளியுன்னை யென்விரக் கேனே.

குறிப்பு :—கோது - குற்றம். கொழும் - வளமான. மறை-
வேதம். மன்னிய மன்னே - நிலைபெற்று நின்று தலைவனே.
சிறைபெரு நீர்போல்-அணைபெருத நீரைப்போல. உடலிடங்
கொண்டாய்-உடலை இடமாகக் கொண்டாய். என் இரக்கேன் -
எதற்காக இரப்பேன்? (இரப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை) 5

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
சிரந்தநிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் திகால்
ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே.

குறிப்பு :—இமையோர்-தேவர். கமலச் சேவடி - தாமரை
போலும் திருவடி. நிரந்த - எல்லாப் பொருள்களிலும்

கலந்துள்ள. தீ-நெருப்பு. கால்-கூற்று. ஆயவை அல்லை யாய் - (கலப்பினால்) அவைகளாயும் (பிரித்து நோக்கும்போது அவைகளினின்று) வேறுபட்டும். கரந்து - மறைந்ததாகிய. 6
கண்ணுற - கண்ணூற.

இன்றெனக் கருவி இருள் கடிந் துள்ளத்

தெழுகின்ற ஞாயிறே பேடின்று

நின்றநின் தன்மை நினைப்புற நினைந்தேன்

நியலால் பிறிதுமற் நின்மை

சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்த் தென்கும்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

ஒன்றும்நீ யல்லை அன்றியொன் றில்லை

யாருன்னை அறியகிற் பாடீர.

குறிப்பு:—இருள் கடிந்து - அறியாமையைப் போக்கி ஞாயிறு - சூரியன். நினைப்பற நினைந்தேன் - (நினைக்கின்றேன் என்ற தற்போத) உணர்ச்சிகெட்டு நினைந்தேன். பிறிது மற்றின்மை சென்று சென்று அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றாய் - (உன்னையல்லாமல்) வேறு (தோற்றம்) ஒன்றும் இல்லாதபடி (பிற பொருள்கள் எல்லாம்) சுருங்கிச் சுருங்கி அணுவளவினவாகி (உன்னோடு சேர்ந்து) ஒன்றாய் விட்டன. ஒன்றும் நியல்லை-(காணப்படுகின்ற பொருள்) ஒன்றும் நீ அல்ல. அன்றியொன்றில்லை - (உன்னை) அல்லாமல் ஒரு பொருளும் தனித்து இருக்கமாட்டாது. அறியகிற்பார் - அறியவல்லவர். 7

பார்ப்பதம் அண்டம் அனைத்துடைய முனைத்துப்

பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே

நீருறு தீயே நினைவதேல் அரிய

நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்

சீருறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

யாருற வெனக்கிங் காரய ஓள்ளார்

ஆனந்தம் ஆக்குமென் னீசாதி.

குறிப்பு:—பார்ப்பதம் - பூமண்டலம். முனைத்து - தோன்றி. பரந்ததோர்-வியாபித்திருக்கும் ஒப்பற்ற. நீர் உறு தீயே-நீரினிடத்துள்ள வெப்பம் போன்றவனே. நின்மலா-மலம் இல்லாதவரே. நின் அருள் வெள்ளச் சீருறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே-உன் திருவருள் வெள்ளத்தில் (மூழ்கிய) சிறப்பினை யுடைய சிந்தையில் எழுகின்ற பேரின்ப உணர்வே. 8

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்

ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய

ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்

அறுக்கும்ஆ ளந்தமா கடலே

தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்

வந்துநின் இணையடி தந்தே.

குறிப்பு:—அருவாம் ஒருவனே - ஒரு வடிவமும் இல்லாத ஒப்பற்றவனே. யாது நீ போவதோர் வகை - நீ என்னை எப்படிக்கைவிடலாம்? எனக்கருளாய் வந்து நின் இணையடி தந்தே - உன் இரண்டு திருவடிகளையும் தந்து எனக்கு அருள் புரியவேண்டும். 9

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதுஎன் தன்னைச்

சங்கரா ஆட்கொலோ சதுரர்

அந்தம்ஒன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்

யாதுநீ பெற்றதுஒன்று என்பால்

சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்

திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே

எந்தையே ஈசா உடல்இடங் கொண்டாய்

யான்இதற்கு இல்லன்ஓர்கைம் மாறே.

குறிப்பு:—தந்தது உன் தன்னை - உன்னை (எனக்கு)க் கொடுத்தாய். கொண்டது என் தன்னை - (அதற்கு ஈடாக)

என்னை நீ ஏற்றுக்கொண்டாய். சதுரர் - சாமர்த்தியசாலி
அத்தம்-முடிவு. சிந்தை - எனது நெஞ்சம். உறை - எழுந்
தருளியிருக்கும். யான் இதற்குக் கைம்மாறு இலன் - நான்
இதற்குச் செய்யக்கூடியது இல்லை. 10

திருப்பள்ளி எழுச்சி

பள்ளி-படுக்கை ; துயிலை உணர்த்திற்று. பள்ளி எழுச்சி -
துயில் எழுப்புகை.

போற்றிஎன் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே

புலர்ந்தது பூங்கழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத்து எமக்குஅருள் மலரும்

எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுதோம்
சேற்றுஇதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தன் வயல்துற

திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுஉயர் கொடிஉடை யாய்எனை உடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

குறிப்பு :— போற்றி - வணக்கம். புலர்ந்தது - விடிந்தது.
என் வாழ்முதலாகிய பொருளே - என் வாழ்க்கைக்கு மூலப்
பொருளாகிய கடவுளே. பூங்கழற்கு இணைதுணைமலர்கொண்டு-
பூக்கள் பொறிக்கப்பட்ட வீரக்கழலை அணிந்த பாதங்கட்கு
அவற்றோடு பொருந்தித் துணையாக மலர்களைக் கொண்டு.
ஏற்றி-வணங்கி. எழில்நகை - அழகிய பொலிவு. சேற்றிதழ்க்
கமலம் - (சேறு + இதழ் + கமலம்) சேற்றையுடைய வயல்களி
லுண்டாகும் தாமரை. தன் - குளிர்ச்சி. ஏற்றுயர்கொடி -
(ஏறு + உயர் கொடி) இடபத்தின் வடிவம் எழுதிய உயர்ந்த
கொடி. பள்ளி எழுந்தருளாய் - நித்திரை விட்டு எழுந்தருள்
வாயாக. 1

அருணன்இந் திரன்நிசை அணுகினன் இருள்போய்

அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் தூரியன் எழஎழ நளினக்

கடிமலர் மலரமற்று அண்ணல்அம் கண்ணார்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவைஓர் ;

திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

குறிப்பு :—இந்திரன் நிசை - கிழக்குத் திசை. நளினம் -
தாமரை. திரள்நிரை-கூட்டமாயுள்ள வரிசைப்பட்ட. அறுபதம்-
ஆறு கால்களையுடைய வண்டுகள். முரல்வன-பாடுவன; சப்தம்
செய்வன. ஓர்-உணர்வாயாக. அருள்நிதி-அருளாகிய செல்
வம். அலைகடலே-அலைப் பெருக்கினையுடைய கடல் போன்ற
வனே. 2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி

குருகுகள் இயம்பின, இயம்பின சங்கம் ;
ஓவின தாரகை ஒளிஒளி உதயத்து

ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவதற் செறிகழல் தாளினை காட்டாய் ;

திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக்கு எளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

குறிப்பு :—குருகுகள்-பறவைகள். இயம்பின-சத்தம் செய்
தன. தாரகை ஒவின-நட்சத்திரங்கள் ஒளியிழந்தன. ஒளி ஒருப்
படுகின்றது-ஒளி ஒன்றுபட்டு மிளிர்கின்றது. செறிகழல்
தாளினை-வீரக்கழல் செறிந்த இரண்டு பாதங்கள். 3

இன்னிசை விணையர் யாழினர் ஒருபால்;

இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்;

துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்;

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்

சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்;

திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே

என்றோடும் ஆண்டுகொண்டு இன்னருள் புரியும்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

குறிப்பு:— இருக்கொடு - வேதத்துடனே. இயம்பினர் - இசைத்தனர்; பாடினர். துன்னிய - நெருங்கிய. பிணைமலர் - தொடுக்கப்பட்ட மாலை. துவள்கையர் - வாடுபவர். சென்னி - தலை. அஞ்சலி - வணக்கம். இன்னருள் - இனிய அருள். 4

பூதங்கள் தோறும்நின் ருய்ளனின் அல்லால்

போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்

கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்

கேட்டறி யோம்உணைக் கண்டறி வாரைச்

சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னு

சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்து

ஏதங்கள் அறுத்துஎம்மை ஆண்டருள் புரியும்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

குறிப்பு:— பூதங்கள் - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம். சீதம்-குளிர்ச்சி. மன்னு-அரசனே. ஏதங்கள்-குற்றங்கள். 5

பப்பற வீட்டிருந்து உணரும்நின் அடியார்

பந்தனை வந்தறுத் தார்அவர் பலரும்

மைப்புறு கன்னியர் மானுடத்து இயல்பின்

வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா

செப்புறு கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்துழ்

திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே

இப்பிறப்பு அறுத்துஎமை ஆண்டுஅருள் புரியும்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

குறிப்பு:— பப்பற -காலம் இடம் என்பவற்றாலுண்டாகும் நெருக்கம் நீங்க. வீட்டிருந்து-மோட்சத்திலிருந்து. பந்தனை வந்தறுத்தார்-தம் கட்டுகளை வந்தறுத்தவர்கள். மைப்புறுகண்-கருநிறம் பொருந்திய கண். அணங்கு - உமையம்மையார். செப்புறு - செப்புப் போலக் குவிந்த. 6

அதுபழச் சுவைஎன அமுதுஎன அறிதற்கு

அரிதுஎன எளிதுஎன அமரரும் அறியார்

இதுஅவன் திருவுரு இவன்அவன் எனவே

எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கெழுந் தருளும்

மதுவளர் பொழில்திரு உத்தர கோச

மங்கைஉள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னு

ஏதுஎமைப் பணிகொள்ளும் ஆறுஅது கேட்போம்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

குறிப்பு:—மதுவளர் பொழில்-தேன் உண்டாகும் சோலை. பணிகொள்ளும் ஆறு-தொண்டாகக் கொள்ளும் வழி. 7

முந்திய முதல்தடு இறுதியும் ஆனாய்

முவரும் அறிகிலர் யாவர்மற்று அறிவார்

பந்தனை விரலியும் தீயுமிதன் அடியார்

பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே

செந்தழல் புரைதிரு மேலியும் காட்டித்

திருப்பெருந் துறைஉறை கோயிலும் காட்டி

அந்தணன் ஆவதும் காட்டிவந்து ஆண்டாய்

ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

குறிப்பு:—முந்திய முதல் தடு இறுதியுமானாய் - முற்பட்ட உலகம் தோன்றும் தோற்றத்துக்கும் இடைப்பட்ட வளர்ச்சி

சிக்கும் கடைப்பட்ட மற்றதன் அழிவுக்கும் காரணமானாய்.
மூவர்-பிரமா, விஷ்ணு உருத்திரன். பந்தனை விரலி-பந்து
வந்தனைகின்ற விரல்களையுடைய உமாதேவி. பழங்குடில்-
சரீரம். செந்தழல்புரை திருமேனி-சிவந்த தீயைப்போன்ற
அழகிய தேகம். ஆரமுதே - அரிதாகிய அமுதம் போன்ற
வனே. 8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேஉன தொழுப்புஅடி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி அடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று கனிதரு தேனே
கடல்அமு தேகரும் பேவிரும்பு அடியார்
எண்ணகத் தாய்உல குக்குயிர் ஆனும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

குறிப்பு :—விழுப்பொருள்-மேலாகிய பொருள். தொழுப்
படியோம்-(தொழுப்பு அடியோம்) குற்றேவல் செய்யும் அடி
யோம். கனி-இன்பம். கண்ணகத்தே நின்று-கண்ணுக்குள்ளே
நின்று. அடியார் எண்ணகத்தாய்-அடியவர்களின் திணைவல்
இருப்பவரே. 9

புனியிற் போய்ப்பிற வாமையின் நாள்தாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் பூமி
சிவன்உய்யக் கொள்கின்ற ஆறுஎன்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப்பு எய்தவும் அலரவன் ஆசைப்
படவுந்தின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்துளமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

குறிப்பு :—புனியி - பூமி. அவமே-வினாக. அலரவன் -
பிரமா. அவனி-பூமி. 10

கோயில் முத்த திருப்பதிகம்

தில்லைக் கோயிலைச் சேர்ந்து முத்தி பெற விரும்பிப் பாடிய
பத்துப் பாடல்களையுடைய பகுதி.

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவிரும்
இருப்ப தானல் அடியேன்உன்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும்அரு
கைப்புரி யாய்பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே என்கருத்து
முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே.

குறிப்பு :—உடையாள் - எம்மை அடிமையாக உடைய
இறைவி. பொன்னம்பலம் - சிதம்பரம். முன்னின்று - உறு
துணையாய் நின்று. முன்னின்று அருளைப் புரியாய் எனச்
சேர்க்க. 1

முன் தின் ருண்டாய் எனைமுன்னம்
யானும் அதுவே முயல்வுற்றுப்
பிந்தின் றேவல் செய்கின்றேன்
பிற்பட் டொழிந்தேன் பெம்மானே
என்தின் றருளி வரநின்று
போந்திடு என்னு விடல்அடியார்
உன்தின் றிவனார் என்னுரோ
பொன்னம் பலக்கூத் துகத்தானே.

குறிப்பு :—அதுவே முயல்வுற்று-நீ காட்டிய வழியையே
பின்பற்றி. பிற்பட்டு ஒழிந்தேன் - பின்னே தங்கி நின்று
மோசம் அடைந்தேன். உன்தின்று இவன்ஆர் - உன்பால்
தங்கி நின்று இவன் யார்.

உகந்தா னேஅன் புடைஅடிமைக்கு
 உருகா உள்எத்து உணர்விலியேன்
 சகந்தான் அறிய முறையிட்டால்
 தக்க வாறுஅன்று என்னுரோ
 மகந்தான் செய்து வழிவந்தார்
 வாழ வாழ்த்தாய் அடியேற்குஉன்
 முகந்தான் தாரா விடில்லுடிவேன்
 பொன்னம் பலத்துளம் முழுமுதலே.

குறிப்பு :— உகந்தானே - விரும்பியவனே. உணர்விலியேன் - உணர்வு இல்லாதவன். சகம்-பூமி; ஆகு பெயராய்ப் பூமியிலுள்ளோரை உணர்த்திற்று. மகந்தான் செய்து வழிவந்தார்-யாகம் செய்து வழிவந்தவர்கள். முடிவேன்-இறப்பேன். 3

முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும் மூவர்க் கும்என்ற னக்கும்
 வழிமுத லேநின் பழஅடி யார்திரன் வான்குழுமிக் [று
 கெழுமுத லேஅருள் தந்திருக்க இரங்குங் கொல்லோ என்
 அழுமுது வேயன்றி மற்றென் செய்கேன் பொன்னம்
 பலத்தரசே.

குறிப்பு :— ஐம்புலன் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பவற்றின் செயல்கள். மூவர்-பிரம, விஷ்ணு, உருத்திரர்கள். வான்-ஆகாசம். குழு-கூட்டம். மிக்கு-மிகுந்து. 4

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும்
 அமுதே என்றுன் அருள்நோக்கி
 இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல்
 ஏசற்று இருந்தே வேசற்றேன்
 கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக்
 காட்சி கொடுத்துஉன் அடியேன்பார்
 பிறைசேர் பாவின் நெய்ப்போலப்
 பேசாது இருந்தால் ஏசாரோ.

குறிப்பு :— இரைதேர் கொக்கொத்து - இரையை நாடும் கொக்கினை யொத்து. ஏசற்று இருந்தே வேசற்றேன்-விரும்பி நின்று பயன் பெறுது வருந்திப் போனேன். கரை சேர் அடியார்-துன்பக் கடலின் கரையை அடைத்த அடியார்கள். பிறை சேர் பால் - உறையிட்ட பால். 5

ஏசா நிற்பர் என்னைபுனக்கு
 அடியான் என்று பிறரெல்லாம்
 பேசா நிற்பர் யான்தானும்
 பேணு நிற்பேன் நின்னருளே
 தேசா தேசர் சூழந்திருக்கும்
 திருவோ லக்கம் சேவிக்க
 ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும்
 எந்தாய் இனித்தான் இரங்காயே.

குறிப்பு :—பிறர்-பிற சமயத்தவர். பேணுநிற்பேன்-பேணி நிற்பேன். தேசா-ஒளி பொருந்தியவனே. திருவோலக்கம் - வீற்றிருக்கும் கோலம். 6

இரங்கும் நமக்கு அம் பலக்கூத்தன்
 என்றுஎன்று ஏமாந்து இருப்பேனை
 அருங்கற் பனைகற் பித்துஆண்டாய்
 ஆள்வார் இலிமாடு ஆவேனோ
 நெருங்கும் அடியார் களுநீயும்
 நின்று நிலாவி விளையாடும்
 மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள்
 வாழ்வே வாஎன்று அருளாயே.

குறிப்பு :— அம்பலக் கூத்தன்-சிவபெருமான். ஆள்வார் இலிமாடு-உடையவர் இல்லாத மாடு. நிலாவி - நிலைபெற்று. மருங்கு-பக்கம். 7

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை
 அஞ்சேல் என்பார் ஆரிகுப்
 பொருளா என்னைப் புகுத்தாண்ட
 பொன்னே பொன்னம் பலக்கூத்தா

மருளார் மனத்தோடு உனைப்புரிந்து
வருந்து வேனை வா என்றுன்
தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேற்
செத்தே போனல் சரியாரோ.

குறிப்பு:—பொருளா-என்னையும் ஒரு பொருளாகக் கருதி.
மருளார் மனத்தோடு-மயக்கம் நிறைந்த மனத்தோடு. தெரு
ளார் கூட்டம்-தெளிவு நிறைந்த அடியார் கூட்டம். 8

சிறிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்
திரண்டு திரண்டுன் திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார்
வேவ்வே றிருந்துன் திருநாமம்
தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடும்
தலைவா என்பார் அவர்முன்னே
நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனே
நம்பி இனித்தான் நல்காயே.

குறிப்பு:—களிப்பார் - சந்தோஷமடைவார்கள். தேனிப்
பார் - இன்புறுவார்கள்; தியானிப்பார் என்பதும் பொருந்தும்.
விரிப்பார்-விரித்துரைப்பார்கள். நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பே
னே - நரித்தன்மை புடையவனாய் நாய் போன்ற நானிருப்
பேனே. நல்காய் - கொடுத்தருளாய். 9

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன்
நாமம் பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழகு
வணங்கா மனத்தால் நினைந்துருகிப்
பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப்
பரவிப் பொன்னம் பலமென்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி
அருளாய் என்னை உடையானே.

குறிப்பு:—பிதற்றி - அலறி. நயனம் - கண். மல்குதல்-
நிறைதல். பரவி - துதி செய்து. ஒல்கா நிற்கும் - தளர்ந்து
நிற்கும். 10

செத்திலாப் பத்து

செத்திலாமையாகிய பொருளைக் கூறிய பத்துப் பாட்டுக்
களைக் கொண்ட நூற்பகுதி. செத்திலாமை சீவபோதம்
கழலாமை.

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்துஅமு தூறும்
புதும லர்க்கழல் இணையடி பிரிந்தும்
கையனேன் இன்னும் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந்து உள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்த னேஅயன் மாற்குஅறி யொண்ணுச்
செய்யமே வியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

குறிப்பு:—அகம்நெக - மனம் உருகும்படி. கையனேன் -
இழிதகைமை உடையேன். விழித்திருந்தும் - கருத்துணர்ச்சி
யோடிருந்தும். அத்தனே - அப்பனே. அயன் - பிரமா. மால்-
விஷ்ணு. செய்வகை - செய்யும் செயல் முறை. மேவிய-எழுந்
தருளிய. 1

புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
உண்ட யாய்அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாகும்தின் மலரடி காணு
மன்ன என்னைஓர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றினுய் பதையேன் மனம்மிக உருகேன்
பரிகி லேன்பரி யாஉடல் தன்னைச்
செற்றி லேன்இன்னும் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

குறிப்பு :— புனல்-நீர். கால்-காற்று அண்டவாணர்-
தேவலோகத்துள்ள தேவர். வற்றி-உடல் வற்றி. பற்றினும் -
அடிமை செய்துகொண்டாய். பதையேன்-துடித்தேனில்லை. பரி
கிலேன்-வருந்துகின்றிலேன். பரியா-வருந்தாத. திரிதருகின்
றேன்-திரிகின்றேன். 2

புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துடன்
அருள் புரிந்தனை புரிதலும் கனித்துத்
தலையி னுலநடந் தேன்விடைப் பாகா
சங்க ராஎண்ணில் வானவர்க்கு எல்லாம்
நிலைய னேஅலை நீர்விடம் உண்ட
நித்த னேஅடை யார்புரம் எரித்த
சிலைய னேஎனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

குறிப்பு :—புலையன்-இழிந்தவன். விடைப் பாகா-இடபத்தை
வாகனமாக உடையவனே. அலைநீர் விடம் - பாற்கடற் கண்ணே
எழுந்த நஞ்சு. நித்தன் - நித்தியமாக உள்ளவன்; என்றும்
உள்ளவன். அடையார்புரம்-பகைவருடைய திரிபுரங்கள். சிலை
யனே-வில்லையுடையவனே. 3

அன்பர் ஆகிமற்று அருந்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலும்மற்று அமுலுறு மெழுகாம்
என்பர் ஆய்நினை வார்எனைப்பலர்
நிற்க இங்குளனை எற்றினுக்கு ஆண்டாய்
வன்ப ராய்முருடு ஒக்கும்என் சிந்தை
மரக்கண் என்செவி இருப்பினும் வலிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

குறிப்பு :—அழல்-நெருப்பு. எனை-என்னை. எற்றினுக்கு-
எதற்காக. வன்பராய் முருடு-வலிமை பொருந்திய பராய் என்
னும் மரத்தின் முண்டு. மரக்கண் - மரம்போன்ற வலிய கண்.
சிவலோகா-சிவலோகத்தை உடையவனே. 4

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதிஒழித்து அன்பால்
ஐய னேஎன்றுன் அருள்வழி இருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே
நாத னேஉனைப் பிரிவுரு அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலினை காட்டிக்
காய மாயத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தம் தேவர் பிரானே
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

குறிப்பு :—ஆட்டுத்தேவர்-ஊழை அநுபவிக்கப் பண்ணும்
அயன் முதலிய தேவர்கள். நாட்டுத்தேவர்-அடிமுடியை நாடிய
பிரமா விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள். பிரிவுரு - விட்டுப் பிரியாத.
காய மாயம்-உடல் மேலுள்ள மயக்க ஆசை. சேட்டைத் தேவர்-
பலவகையான தொழில்களைப் புரியும் தேவர்கள். 5

அறுக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்கு
ஆர்கி லேன்திரு வருள்வகை அறியேன்
பொறுக்கி லேன்உடல் போக்கிடம் காணேன்
போற்றி போற்றிஎன் போர்விடைப் பாகா
இறக்கி லேன்உனைப் பிரிந்துஇனிது இருக்க
என்செய் கேள்இது செய்களன்று அருளாய்
சிறைக்க னேபுனல் நிலவிய வயல்துற
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

குறிப்பு :—அறுக்கிலேன் உடல் துணிபட-உடலைச் சிறு
துண்டுகளாக வெட்டிலேன். தீப் புக்கு - நெருப்பில் விழுந்து.
ஆர்கிலேன்-அழிகிறேனில்லை. போக்கிடம்-போருமிடம். சிறைக்
கணே புனல் நிலவிய-வரம்புவரை நீர் நிரம்பியுள்ள. 6

மாய னேமறி கடல்விடம் உண்ட
வான வாமணி கண்டத்துளம் அமுதே
நாயி னேன்உனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயஎன்று உள்ளடி பணியாய்

பேய னுகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறைகு லாம்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ
சேய னுகிதின்று அலறுவது அழகோ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

குறிப்பு :—மாயன்-மயக்குபவன். மறிகடல்-மறித்துவீழும் அலைகளையுடைய கடல். மணி கண்டம்-நீலமணிபோன்ற நிற முடைய திருக்கழுத்து. நமச்சிவாய - சிவனுக்கு வணக்கம். பெருநெறி-திருவடி பெறும் வழி. குலாம்-உலாவும்; பொருந்தும். பிஞ்ஞகா-சடையை உடையவரே. சேயன் - தூரத்திலுள்ளவன்.

7

போது சேர் அயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
புரந்த ராதிகள் நிற்கமற்று என்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள்க என்றுநின் தொண்டரிற் கூட்டாய்
யாது செய்வதென்று இருந்தனன் மருந்தே
அடிய னேன்இடர்ப் படுவதும் இனிதோ
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்துழ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

குறிப்பு :—போதுசேர் அயன்-தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமா. புரந்தராதிகள்-இந்திரன் முதலிய தேவர்கள். கோது மாட்டி-குற்றங்களை ஒழித்து. குரைகழல்-சப்திக்கின்ற வீரக் கழலை அணிந்த பாதம். இடர்ப்படுவது-துன்பம் அடைவது. சீதவார்புனல்-குளிர்ச்சி பொருந்திய அதிக நீர்.

8

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றுஎனை நயந்துஇனிது ஆண்டாய்
காலன் ஆருயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
கங்கை யாய்அங்கி தங்கிய கையாய்

மாலும் ஓலமிட்டு அலறும்அம் மலர்க்கே
மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்துழ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

குறிப்பு :—ஞாலம் - பூமி. காலன் - யமன். கங்கையாய்-கங்கையைச் சடையிலே தரித்தவரே. அங்கி தங்கிய கையாய் - தீத் தங்கிய கையை உடையவனே. மாலும் ஓலமிட்டு அலறும் அம்மலர்க்கே - விஷ்ணுவும் அடைய விரும்பி அலறித் தேடும் பூப் போன்ற நின் திருவடி யிடத்தில். சேல்-மீன்கள் நீலம் - நீலோற்பலங்கள்.

9

அளித்து வந்துஎனக்கு ஆவஎன் றருளி
அச்சம் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலுள்
திளைத்தும் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே
வளைக்கை யானொடு மலரவன் அறியா
வான வாமலை மாதொரு பாகா
களிப்பெ லாம்மிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே.

குறிப்பு :—ஆவ என்று-ஐயோ என்று இரங்கி. திளைத்தும் - முழுகியும். தேக்கியும் - நிறைவித்தும். வளைக்கையான் - சங்கைக் கையிலுடையவர்; விஷ்ணு. மாதொரு பாகா-உமா தேவியாரை இடப் பாகத்தில் உடையவரே.

10

அடைக்கலப் பத்து

அடைக்கலப் பத்தென்பது, மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தாம் எவ்விதச் செயலும் ஆற்ற வலியிழந்தவராய், இவனே நான் நின்னடைக்கலப் பொருளாவேன் எனக் யருளிய பத்துப் பாட்டுக்களைக் கொண்ட பகுதி.

செழுக்கம லத்திரள் அனநின் சேவடி சேர்ந்து அமைந்த
பழுத்த மனத்து அடியருடன் போயினர்யார் பாவியேன்
புழுக்கண் உடைப்புள் குரம்பைப்பொல்லாக்கல்வினாமிலா
அழுக்கு மனத்து அடியேன் உடையாய் உன் அடைக்கலமே.

குறிப்பு:— செழுக்கமலம்—செழுமையாகிய கமலம். அன
போன்ற. பழுத்த மனத்து—கனிந்த மனத்தையுடைய. புன்
குரம்பை—எளிய உடம்பை. அடைக்கலம்—அடைக்கலப் பொரு
ளாவேன். 1

வெறுப்பன வேசெய்யும் என்சிறு மையைநின் பெருமையி
[இல்]
பொறுப்பவ னே அராப் பூண்பவ னே பொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவ னேநின் திருவரு ளாள்என் பிறவியைவேர்
அறுப்பவ னே உடையாய் அடி யேன் உன் அடைக்கலமே.

குறிப்பு:— அராப் பூண்பவனே — பாம்பை அணிபவனே.
செறுப்பவனே — அடக்குவோனே. 2

பெரும்பெருமான்என் பிறவியை வேர் அறுத்துப்பெரும்பிச்சு
தரும்பெரு மான்சது ரப்பெரு மான்என்மனத்தின்உ ள்ளே[த்
வரும்பெரு மான்மல ரோன்நெடு மால்அறி யாமல்நின்ற
அரும்பெரு மான்உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

குறிப்பு:—பிச்சு—பித்து (பைத்தியம்). சதுரப் பெருமான் —
திறமையுடைய பெருமானே. மலரோன் — பிரமா. 3

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள்ளத்
தில்நின் கழற்புணைகொண்டு
இழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர்
வான்யான் இடர்க்கடல்வாய்ச்
சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரச்
காமச் சுறவுதிர
அழிகின்ற னன்உடை யாய் அடி
யேன் உன் அடைக்கலமே.

குறிப்பு:—புணை—தெப்பம் (பற்றுக்கோடு). இழிகின்ற—
நிங்குகின்ற. வான்—மோட்சம். மாதர்த்திரை — பெண்களாகிய
அலை. பொர—தாக்க. காமச் சுறவு—ஆசையாகிய சுருமீன்கள். 4

சுருள்புரி கூழையர் குழலுள் பட்டுஉன் திறம்மறந்துஇங்கு
இருள்புரி யாக்கையி லேகிடந்து எய்த்தனன் மைத்தடங்
கண்
வெருள்புரி மானன்ன நோக்கிதன் பங்கவின் னோர்பெரு
மான்
அருள்புரி யாய் உடையாய் அடி யேன் உன் அடைக்கலமே.

குறிப்பு:— சுருள்புரி கூழையர் — சுருள்தலையுடைய கூந்த
லுடைய பெண்கள். இருள் புரி யாக்கை—அறியாமையை வளர்க்
கின்ற உடம்பு. எய்த்தனன்—இளைத்துப் போனான். வெருள்
புரி—வெருட்சி பொருந்திய. மானன்ன நோக்கி பங்க — மான்
போன்ற பார்வையையுடைய உமையம்மையை இடப்பாகத்தில்
உடையவனே. 5

மாறையுமப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத்து இடஉடைந்து
தாழியைப் பாவு தயிர் போல் தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்
வாழிஎப் போதுவந்து எந்நாள் வணங்குவன் வல்வினையேன்
ஆழி அப் பாற டையாய் அடி யேன் உன் அடைக்கலமே.

குறிப்பு:— மாறையுமப் பாவிய — மாம்பிஞ்சின் பிளவினை
யொத்த மைபூசிய. கண்ணியர் — கண்களையுடைய பெண்கள்.
தாழியைப் பாவு தயிர் போல்—தாழி (பாத்திரம்) யிலே பரந்துள்ள
தயிர் போல். ஆழியப்பா—அறமாகிய கடலை உடையவனே. 6

மின்கணிநர் நுடங்கும் இடையார்வெகுளி வலையில் அகப்
புன்கணையுள் புள்வேளைப் புளாமற் புகுத்தருளி [பட்டுப்
என்கணிலே அழகுறுதித்தித் தித்துள் பிழைக்குஇரங்கும்
அங்கண வே உடையாய் அடி யேன் உன் அடைக்கலமே.

குறிப்பு:— மின்கணிநர் — மின்னலைப் போலத் தாக்கும்
கண்களையுடைய பெண்கள். நுடங்கும் — வருந்தும்.
வெகுளி — கோபம். புன்கணையுள் — துன்பமுடையவனும்.

அங்கணன் - (அம் + கண்ணன்) அழகிய கண்ணை உடையவன். 7

மாவடு வகிர்அன்ன கண்ணிபங் காநின் மலரடிக்கே
கூவிடு வாய்கும்பிக் கேஇடு வாய்தின் குறிப்பறியேன்
பாஇடை ஆடு குழல்போல் கரந்து பரந்ததுள்ளம்
ஆகெடு வேன்உடை யாய்அடி யேன்உன் அடைக்கலமே.

குறிப்பு:—மாவடு வகிர்அன்ன - மாம்பிஞ்சின் பிளவு போன்ற. கண்ணிபங்கா - கண்ணையுடைய உமையம்மையை இடப்பக்கத்துடையவனே. கும்பிக்கே இடுவாய் - நரகத்திலே இடுவாய். பாவிடை ஆடு குழல்-சேலை நெய்யும் நூலிழைப் பரப்பிலே அங்குமிங்கும் ஓடித்திரியும் குழல் போல. 8

பிறிவுஅறி யாஅன்பர் நின்அருட் பெய்கழல் தாளினைக்கீழ்
மறிவுஅறி யாச்செல்வம் வந்துபெற் றுர்உன்னை வந்திப்ப
தோர்

நெறிஅறி யேன்நின்னை யேஅறி யேன்நின்னை யேஅறியும்
அறிவுஅறியேன்உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே.

குறிப்பு:— பிறிவறியா - நின் திருவருளைவிட்டுப் பிரிதலை அறியாத. மறிவறியா - மீண்டும் திரும்பாத. வந்திப்பதோர் நெறி-வணங்குதலாகிய வழி. அருளார் அமுதம்-அருளாகிய நிறைந்த அமுதம். 9

வழங்குகின் ருய்க்குஉன் அருளார்
அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின் றேன்விக்கி னேன்வினை
யேன் என் விதிஇன்மையால்
தழங்கரும் தேன்அன்ன தண்ணீர்
பருகத்தந்து உய்யக்கொள்ளாய்
அழுங்குகின் றேன்உடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

குறிப்பு:—வழங்குகின்றாய் - கொடுக்கின்றாய். தழங்கரும் - ஓலிக்கின்ற அரிதாகிய. அழுங்குகின்றேன் - வருந்துகின்றேன். 10